

Waarom laat God dat toe?

**Een selectie van goddelijke openbaringen,
via het "innerlijk woord" ontvangen en
neergeschreven door Bertha Dudde**

De inhoud van dit boekje betreft een selectie van goddelijke openbaringen, via het innerlijk woord ontvangen door Bertha Dudde, naar de belofte in Johannes 14.21:

“Wie mijn geboden kent en zich eraan houdt, die heeft Mij lief, en als iemand Mij liefheeft, zal mijn Vader hem liefhebben. Ook Ik zal hem liefhebben en Mij aan hem doen kennen.”

Deze geschriften zijn niet confessioneel! Ze willen niemand uit zijn kerk verdrijven en ook niemand werven voor een nieuwe religieuze gemeenschap. Het is alleen maar de bedoeling Gods woord, dat ons in de belofte volgens Johannes 14.21 werd medegedeeld, voor de mensen toegankelijk te maken, omdat het Gods Wil is.

Allen, die dankbaar zijn voor het Woord Gods, nodigen wij uit te bidden, vooral voor die zielen die het het meeste nodig hebben.

Uitgegeven door vrienden van de nieuwe openbaringen.

<http://www.berthadudde.net>

<http://www.bertha-dudde.org>

Nadruk is per hoofdstuk, met het noemen van de bron, maar zonder veranderingen, geoorloofd.

Vertalingen door Gerard F. Kotte

Wie was Bertha Dudde?

Bertha Dudde werd op 1 april 1891, als de op een na oudste dochter van een kunstschilder te Liegnitz, Silezië, geboren.

Ze werd naaister en ontving sinds 15 juni 1937 openbaringen van de Heer via het "innerlijk woord".

“Een heldere droom gaf mij de aanleiding mijn gedachten, na innig gebed, op te schrijven. Verstandsgewijs gaf dit nog vaak twijfel en innerlijke strijd, tot ik ervan overtuigd raakte dat geenszins ik zelf de auteur van deze kostelijke woorden van genade was, maar dat de geest in mij, d.w.z. de liefde van de hemelse Vader, klaarblijkelijk werkzaam was en mij de waarheid binnenleidde.”

“Mij werd toegang verleend tot een weten op geestelijk gebied, dat mijn opleiding op de basisschool ver oversteeg. Het weten ontving en ontvang ik als dictaat in volkomen wakkere toestand; ik schrijf alles wat mij gezegd wordt op in stenogram, om het dan onveranderd, woord voor woord in netschrift over te brengen. Dit proces voltrekt zich geenszins onder dwang, d.w.z. in trance of extase, maar in een absoluut nuchtere gemoedsgesteldheid; weliswaar moet ik het zelf willen, maar dan mag ik vrijwillig deze dictaten ontvangen. Ze zijn noch aan tijd, noch aan plaats gebonden.”

“Nu heb ik slechts één wens: deze genadegaven voor veel mensen toegankelijk te kunnen maken en volgens de wil van God zelf nog veel arbeid in Zijn wijngaard te mogen verrichten.”

(Citaten uit een autobiografie van 1959)

Bertha Dudde overleed op 18 september 1965 in Leverkusen.

Inhoudsopgave

BD.

Wie was Bertha Dudde?

Waarom heeft God de afval toegelaten?

8858 Een grote dwaling wordt rechtgezet

7932 Heeft God de val veroorzaakt?

De gerechtigheid van God

1958 Goddelijke rechtvaardigheid - Barmhartigheid

8296 Straft God de kinderen voor de zonden der vaders?

8297 Gods rechtvaardigheid

Waarom liet God het lijden van Jezus toe?

5092 Het lijden van Christus (Goede Vrijdag)

8715 Veel voorkomende vraag: Waarom liet de God van liefde een mens zo lijden?

Vrijwillige belichaming als mens

8243 De ziel neemt kennis van het aardse leven

2441 De door God voorgeschreven levensweg - Vrije wil - Daad en gevolg

7051 Het lot wordt bepaald door de vrije wil

Waarom laat God het kwade toe?

1366 Gods zendingen - Gods toelatingen - Satans werkzaam zijn

1925 Het toelaten van het kwade - Verlos ons van alle kwaad

8691 De tegenstander wordt niet in zijn werkzaam zijn gehinderd

Waarom laat God leed toe?

3152 Liefde en leed als louteringsmiddel

3610 Oorzaak, zin en doel van leed - Inzicht - Vergankelijkheid

7928 Motivering van smartelijke slagen van het lot

- 8273 Motivering van misgeboorten
- 8653 Ziekten en genezing
- 8980 Zwaar leed kan het kindschap Gods opleveren

Waarom laat God natuurcatastrofen, ongeluk en verwoestingen toe?

- 2313 Voortijdige verwoestingen en de gevolgen
- 2449 Catastrofen in de natuur en hun geestelijke verklaring
- 5503 Het verlies van aardse goederen kan geestelijke schatten opleveren
- 8812 Waar is God (Ongeval in Keulen en vraag)

Waarom laat God de plotselinge en smartelijke dood toe?

- 3258 Doel van het vroegtijdige sterven
- 4033 Het uur van de dood - Verklaring voor het lijden
- 8772 De vroege dood van kinderen
- 7170 Verklaring van de vele sterfgevallen: het sluiten van de poorten in het hiernamaals

Wat laat God in de toekomst toe?

- 2400 Het leed komt over rechtvaardigen en onrechtvaardigen
- 3318 De geweldige stem van God - Einde van de strijd
- 8033 Het aanstaande natuurgebeuren
- 3184 God laat de geloofsstrijd toe
- 8624 De verwoesting van de aarde is het gevolg van experimenten

Doel van het lijden: band met God

- 0770 De tegenstrijdigheden van het leven zijn noodzakelijk
- 6015 Alles dient tot voltooiing
- 6277 Slagen van het noodlot - De liefde van de Vader
- 6290 Slagen van het lot - Geneesmiddel
- 7145 Ook het kleinste gebeuren is op de liefde en wijsheid van God gegrondvest
- 7773 Jezus Christus als drager van het kruis - Zuivering
- 7524 Het levenslot is bevorderlijk voor het rijp worden

Waarom heeft God de afval toegelaten?

BD.8858

23 september 1964

Een grote dwaling wordt rechtgezet

In het begin der tijden kwam alleen het volmaakte uit Mij voort, dus kunt u het aanvechten als Ik u voorgesteld word als een Schepper die onzuivere geesten geschapen heeft. Ik zelf ben de Schepper van het wezenlijke, want buiten Mij is er geen kracht die wezens kon scheppen. En de eerste door Mij buiten Mij geplaatste lichtgeest werd dus door mijn kracht doorstraald en er kon alleen het volmaakte uit ons beider liefde en kracht voortkomen. En dat is ook wat u begrijpen moet, dat Ik niets tegen mijn ordening van eeuwigheid kan doen, dat Ik ook geen onvolmaakte wezens buiten Mij kon plaatsen, die zelf in vrije wil pas na een eindeloos lange tijd besloten zich van Mij af te keren, die echter op geen enkele wijze door Mij beïnvloed werden in strijd met de goddelijke orde te handelen, veeleer handelden zij in geheel vrije wil. Zo zult u pas mijn plan van eeuwigheid begrijpen, dat Ik Mij hun vergoddelijking ten doel gesteld heb, en zo zult u ook begrijpen waarom Lucifer, de lichtdrager, tot mijn tegenpool geworden is.

Als u een voorstelling van het scheppen van de wezens zo gegeven wordt zoals het totaal onmogelijk is, dan twijfelt u aan mijn volmaaktheid en dan twijfelt u ook aan mijn liefde voor al het geschapene, dat overeenkomstig mijn wil gebrekkig gevormd was (moest zijn) vanaf het begin. U kunt dan ook niet het gebeuren begrijpen dat gelegen was in de afwijzing van de kracht van mijn liefde en Ik moet u allen de waarheid daarover doen toekomen, want uit de ene dwaling vloeit de andere voort. Dat echter zo'n dwaling kon binnensluipen in goddelijke openbaringen is altijd het gevolg van verstandelijk denken, dat gebruikt wordt door mijn tegenstander, die verwarring tracht te stichten, wat ook weer een aanleiding ervoor is dat Ik Mij steeds weer opnieuw moet openbaren en (om) u in alle zuiverheid de waarheid bekend kan (te kunnen) maken.

De afval van Mij kwam op een manier tot stand, dat er eerst eeuwigheden verstreken voordat hij plaatsvond, dat dus voortdurend mijn liefde de wezens kon doorstralen en zij voortdurend bovenmate gelukkig waren. En ook het wezen dat Ik Mij als eerste opnamevat schiep om mijn liefde hierin binnen te stralen, was eeuwigheden lang ontvanger van deze krachtstroom van liefde, tot het zich dan losmaakte van Mij in vrije wil, die het als goddelijk schepsel bezat. Als Ik echter een schepsel geschapen had dat onzuiver was, dan zou Mij zelf het verwijt

getroffen hebben zo'n wezen het leven gegeven te hebben, wat echter eeuwig niet het geval kan zijn, want Ik ben de Volmaaktheid zelf. Ik heb geen tekortkomingen, Ik ben zuivere Liefde en die scheidt niets onzuivers maar ze doet alles om dat wat onzuiver geworden is weer tot loutering te brengen.

Doch hoe onjuist wordt u de scheppingsdaad voorgesteld en tot welke gevolgen leidt dit. Steeds weer breng Ik u de zuivere waarheid, omdat u zonder de waarheid Mij zelf niet juist ziet, omdat u zich een voorstelling maakt van Mij, wiens volmaaktheid in twijfel wordt getrokken en omdat u daarom ook dit Wezen niet zou kunnen liefhebben, aan wiens volmaaktheid u twijfelt. Want ook u bent in alle volmaaktheid uit Mij voortgekomen, hoewel u nu de weg door de diepte gegaan bent om weer tot dat te worden wat u was in het allereerste begin. Dat Ik u niet alle geestelijke motiveringen kan duidelijk maken, zult u begrijpen vanwege de geringe graad van inzicht die u nu hebt als gevolg van de zonde van het verzet tegen Mij. Maar toch moet alles overeenstemmen wat u daarover wordt medegedeeld. En wanneer er een grove tegenstrijdigheid bestaat, dan kunt u deze zonder bezwaar afwijzen en dit voor uzelf zo verklaren dat het verstand van de mens daarbij betrokken is geweest, dat door de tegenstander kan worden beïnvloed.

Alleen het plan om de door Mij geschapen wezens te vergoddelijken heeft Mij ertoe gebracht de afval van de wezens niet in de weg te staan, maar deze heeft plaatsgevonden in vrije wil, van het hoogste niveau van volmaaktheid omlaag naar de diepste diepte. En alleen de zekerheid dat Ik al deze wezens weer terugwin, liet Mij niet belemmerend ingrijpen, maar loochent niet dat zij in hoogste volmaaktheid geschapen werden, evenals hun heer die als lichtdrager als eerste de val voltrok, die Ik echter niet zo gevormd had dat hij het moest doen, integendeel: de vrije wil is beweegreden geweest om te vallen, zoals ook de vrije wil weer omhoog moet streven om dat te worden wat hij was in het allereerste begin.

Amen

BD.7932

1 en 2 juli 1961

Heeft God de val veroorzaakt?

Ook dat zal u mensen eenmaal begrijpelijk worden, dat Ik zelf nimmer mijn invloed uitoefen en ooit uitgeoefend heb op het geestelijke dat Ik als vrij en zelfstandig buiten Mij geplaatst heb. Want zodra Ik het schiep als een zichzelf

bewust wezen, was het ook uitgerust met een vrije wil en deze vrije wil was niet in het minst gebonden aan mijn wil, aan de straling van mijn liefde of aan enige invloed mijnerzijds. De wil was geheel vrij en kon aan iedere richting de voorkeur geven.

Maar dat het wezen een vrije wil had, was ook de waarborg dat het eenmaal de staat van "scheepsel" kon veranderen in de staat van "kind", wat zonder de vrije wil ondenkbaar zou zijn geweest. Mijn doel bij de schepping van de wezens echter waren ware "kinderen Gods", dus wezens die zich in hoogste volmaaktheid bevinden, die deze volmaaktheid evenwel zelf bereiken moesten.

Steeds zal in u mensen de vraag opkomen of de gedachte van een afval van Mij, van Mij uit in die wezens gelegd is, of zij als het ware moesten afvallen omdat Ik Mij het doel van "ware kinderen" gesteld had bij het scheppen van de wezens. Maar dan zou u ook een vrije wil van de wezens kunnen betwisten, die echter de oorzaak was en ook de mogelijkheid van een afval gaf. Maar Ik zag sinds eeuwigheid vooruit hoe mijn schepselen hun vrije wil gebruikten en kon dus ook het in deze afval gefundeerde doel zien. Doch zowel de afval als ook het doel werd door Mij absoluut niet bepaald. De afval was een gevolg van de vrije wil, hoefde dus niet te gebeuren. Het doel is wederom het voortvloeiende uit de vrije wil. Het zal eenmaal bereikt worden, maar over de tijdsduur beslist het wezen weer zelf.

En zo moet dus gezegd worden dat Ik weliswaar van alles op de hoogte ben, dat altijd het één de grondslag is voor het ander en dat er geen afval had kunnen zijn als Ik de wezens de vrije wil zou hebben onthouden, dat echter dan ook het doel ongegrond zou zijn geworden dat Mij bewoog bij het scheppen van alle wezens en dat alleen hoogste gelukzaligheid betekende, zelfs al gingen er tijden van onmetelijk lijden aan vooraf.

Maar de afval van de wezens in vrije wil was een overtreding tegen Mij en mijn liefde. Want het wezen kon ook zijn wil met de mijne samen laten gaan, het hoefde zich niet van Mij af te wenden en uit de wet van de eeuwige ordening te treden. En ook talloze wezens die bij Mij bleven en toch onmetelijk gelukzalig zijn, hebben dat bewijs gegeven. En ook deze wezens worden toegelaten tot het kindschap Gods, als zij de gang door de diepte willen gaan met het doel de gevallen broeders te verlossen.

Het afvallen van Mij was echter niet mijn werk, niet mijn wil; doch ter wille van het hoogste doel liet Ik het gebeuren en Ik leg er steeds weer de nadruk op dat deze wezens het hoogste inzicht hadden, dat het helderste licht hen verlichtte en daarom het verkeerd richten van hun wil een verkeerd gebruik van hun wilsvrijheid was, dat dan ook de onzalige toestand tot gevolg had. Ik heb deze

afval niet verhinderd daar Ikzelf anders de wilsvrijheid niet geëerbiedigd zou hebben, die echter het wezen tot een goddelijk wezen bestempelde. Want iets volmaakts is zonder vrije wil niet denkbaar. En hebt u eenmaal het doel bereikt, een waar kind van God geworden te zijn, dan zal voor u ook mijn plan van vergoddelijking volledig begrijpelijk zijn en u zult ook de afval van de geesten met andere ogen beschouwen, ofschoon het een zwaar vergrijp tegen mijn liefde geweest is.

En omdat de wet van de eeuwige ordening onveranderlijk is, kon die vergoddelijking altijd alleen maar overeenkomstig die wet plaatsvinden. Ze kon niet anders bereikt worden, omdat alle goddelijke eigenschappen die Ik bij het scheppen in deze wezens gelegd had, in vrije wil moesten worden nagestreefd, wat door de afval van Mij een noodzakelijkheid werd, maar ook veel moeilijker was dan in de staat van volmaaktheid te blijven in vrije wil. Dat de wezens afgefallen waren en dus zondigden tegen Mij heeft hun ook een uiterst lange toestand van ellende bezorgd, wat nooit zou hebben kunnen gebeuren als Ik zelf deze afval op een of andere wijze veroorzaakt zou hebben.

De volmaaktheid van die wezens kan niet in twijfel getrokken worden en toch vielen zij, wat steeds alleen met de wilsvrijheid te verklaren is, die eveneens een goddelijk genadegeschenk was, dat hun nooit ontnomen zal worden. En door het proces het gevallen geestelijke terug te voeren, is ook het niet-gevallene de mogelijkheid gegeven tot het kindschap Gods te komen, omdat dit vrijwillig ook de weg door de "diepte" kan gaan omwille van een verlossende missie, zodat dus de afval van Mij niet de enige voorwaarde is om het kindschap Gods te bereiken, veeleer heb Ik waarlijk nog andere wegen om de door Mij geschapen wezens tot mijn kinderen te vormen. De afval was dus niet nodig, maar vanwege de wilsvrijheid wel mogelijk. En Ik voorzag het sinds eeuwigheid. Daarom kon Ik ook het heilsplan laten ontstaan met het doel dat zowel Mij als ook de door Mij geschapen wezens bovenmate gelukkig maakt en dat Ik ook eens zal bereiken. En ook uzelf zult u eenmaal in de staat van hoogste volmaaktheid bevinden en inzien en begrijpen, welk een onmetelijke liefde naar al mijn schepselen uitgaat en dat deze liefde alleen het goede kan voortbrengen en dus ook het wezen dat door eigen schuld de dood gevonden heeft, weer het eeuwige leven verschaft.

Amen

De gerechtigheid van God

BD.1958

18 juni 1941

Goddelijke rechtvaardigheid - Barmhartigheid

Er wordt door de mensen zeer vaak aan de goddelijke rechtvaardigheid getwijfeld omdat God op aarde veel laat gebeuren wat ogenschijnlijke onrechtvaardigheid is. En toch mag het geloof aan de gerechtigheid van God niet aan het wankelen worden gebracht, ook al vindt de mens daar niet de juiste verklaring voor. Wat God doet of laat gebeuren, beantwoordt steeds aan zijn doel. Wat Hij zelf doet is buitengewoon wijs doordacht en de mens kan waarlijk niet doorgronden waarom alles gebeuren moet zoals het gebeurt. Wat echter de mensen doen wordt door God ook toegelaten wanneer het niet goed en edel is, om de vrije wil van de mens niet te beknotten. En dit laatste is aanleiding om aan Gods gerechtigheid te twijfelen.

De wil van de mens is bepalend voor zijn daden en God laat deze wil grote vrijheid. Nu kan wel de mens veel beginnen of verrichten wat voor God onjuist is. Zou God echter ter wille van de goddelijke rechtvaardigheid elke onrechtvaardigheid willen straffen zodra die wordt verricht, dan zouden er op aarde spoedig alleen maar goede handelingen te melden zijn, echter zou ook de mens als zodanig onvrij zijn, dat wil zeggen hij zou niet kunnen handelen overeenkomstig zijn neigingen, veeleer zou alleen de angst voor de straf elke handeling bepalen. En toch kan God de rechtvaardigheid niet worden ontzegd, want elke daad krijgt haar vergelding of beloning, alleen meestal op een andere manier dan het de mens behaagt. Want met elk werkzaam zijn of elke uiting van God gaat een wijs doel samen. Zelfs waar God straft laat Hij deze straf tegelijkertijd een opvoedingsmiddel zijn voor de op een dwaalspoor gebrachte mensen.

En God is oneindig barmhartig en geduldig. Hij zal steeds weer uitstel geven om de mensen de mogelijkheid te bieden het onrecht uit zichzelf weer goed te maken of het tenminste als onrecht in te zien. Want voor zover de mens spijt heeft van zijn handelwijze of zelfs de wil heeft anders te handelen en te denken dan voorheen, is God bereid hem te vergeven. Maar het besef dat hij een onrecht heeft begaan, moet in het hart levend zijn geworden zodat dit zijn verdere denken en handelen gunstig beïnvloedt. Dan zal Gods erbarmen voor hem zeker zijn. De barmhartigheid van God komt dus in plaats van de gerechtigheid, maar schakelt nooit de gerechtigheid van God uit. De mens moet zijn onrecht inzien en proberen zichzelf te veredelen, want dit is het doel van het leven op aarde. Maar voor elk handelen moet hij zich verantwoorden, want God is rechtvaardig maar ook wijs en Hij zal nooit ter wille van de gerechtigheid voortijdig ingrijpen in de ontwikkelingsgang van de mens, wat echter nooit uitsluit dat de mens eens wordt geoordeeld naar recht en rechtvaardigheid.

Amen

BD.8296

11 oktober 1962

Straft God de kinderen voor de zonden der vadersen?

Het is mijn wil dat u mensen zich in de waarheid ophoudt, omdat onjuist denken uw positieve ontwikkeling verhindert en omdat een onjuiste gedachte weer vele valse gedachten tot gevolg kan hebben. En u zult daarom ook uitsluitel verkrijgen, zodra u dit ter wille van de zuivere waarheid wenst.

Wanneer u moet geloven aan mijn rechtvaardigheid, dan zult u toch geen verkeerd beeld van Mij mogen krijgen door leerstellingen die Mij als een liefdeloze god voorstellen die ten onrechte straft? En dit valse beeld wordt u voor ogen gesteld, zolang u niet begrijpt wat de woorden betekenen: "Ik wil de zonden der vadersen straffen tot in het vierde geslacht". Het is niet zo gesteld, dat Ik onbarmhartig ben en kinderen en kindskinderen moeten boeten voor de zonden van hun (voor-)vadersen, want iedere ziel is voor zichzelf verantwoordelijk en moet haar eigen schuld al op aarde aflossen, zolang ze de verlossing door Jezus Christus niet aanneemt. De kinderen en kindskinderen worden ook niet verantwoordelijk gesteld voor de zonden der vadersen. Alleen kan het een natuurlijk gevolg zijn van bepaalde zonden, die zich doet gevoelen bij de kinderen en kindskinderen, dat zwakheden, gebreken van lichamelijke en geestelijke aard naar voren komen die in het zondige leven der vadersen hun oorzaak hebben. En deze uitwerking is ook voor de medemensen zichtbaar. De zwakheden en gebreken worden nu voor straffen van mijn kant aangezien.

Zolang nu die zondig geworden mensen leven, kan het bewustzijn, schuldig te zijn aan de ellende van hun kinderen, ook voor hen zelf een straf zijn. Ze kunnen door dit bewustzijn ook boeten voor hun zonden, dus een rechtvaardige compensatie leveren voor hun schuld, maar ze krijgen pas vergeving wanneer ze deze schuld onder het kruis leggen en Jezus Christus om vergeving, om verlossing vragen. Maar de nu als het ware gestrafte kinderen zijn weer zielen op zich die die gang over de aarde bewust op zich hebben genomen om door het zware lot vlugger rijp te worden, want het is hun tevoren getoond en ze kunnen zich er ook tegen verweren dit lot op zich te nemen. Het gaat altijd alleen om het rijp worden van de zielen. Het lichamelijke bestaan als mens is min of meer onbelangrijk. Een moeilijk leven op aarde kan veel sneller naar de voltooiing leiden dan een bestaan op deze aarde in vrede en vreugde.

Maar u mensen die nog onwetend bent, u hecht teveel waarde aan het leven als mens. En u zult Mij dan steeds onrechtvaardigheid verwijten wanneer u door het lot zwaarder wordt getroffen, terwijl echter mijn liefde voor u er het motief voor is. Het proces van terugvoeren geeft zoveel mogelijkheden, maar u herkent ze maar zelden als zodanig. U houdt de ellendige toestanden steeds alleen voor liefdeloosheid en onrechtvaardigheid van mijn kant, maar de mogelijkheden om rijp te worden herkent u er niet in. Alles wat u doet zal zijn wettelijke uitwerking hebben, zowel in de natuur als ook geestelijk. En dus heeft elk onrecht gevolgen, die soms duidelijk zichtbaar zijn, maar soms ook niet herkenbaar zijn, omdat een overtreding van mijn eeuwige ordening steeds een negatieve uitwerking zal hebben, omdat mijn rechtvaardigheid alleen al de mens compensatie mogelijkheden verschaft, opdat hij nog op aarde zijn schuld kan aflossen en niet buitensporig belast het rijk hierna hoeft binnen te gaan. En terwijl hij nog niet verlost overgaat, terwijl hij de verlossing door Jezus Christus op aarde nog niet heeft gevonden, kan hem toch het lot raken van diegenen met wie hij in het leven op aarde nauwe banden had, en in hem zelf verwijten laten boven komen. En dan heeft hij al een stap in de goede richting gezet, want ofschoon hij ook krachteloos is in het rijk hierna als gevolg van zijn zondigheid op aarde, zo probeert hij toch degenen die met hem in nauwe betrekking stonden, te helpen. Hij heeft er de wil toe en dat wordt in hem als liefde gewaardeerd. En hij wordt nu eveneens geholpen vanuit de geestelijke wereld. Maar omgekeerd nemen ook zielen bewust een moeilijke levensloop op zich om degenen die hun belichaming op aarde mogelijk maken van hun kant te helpen en omdat ze vaak dezelfde aanleg vaststellen en zich daarom met hen verbonden voelen.

Wanneer er nu gezegd wordt: "De zonden der vaders worden gestraft tot in het vierde geslacht", dan is dat alleen zo te verstaan dat zware overtredingen tegen de eeuwige ordening gevolgen hebben wegens de natuurwetten, maar dat Ik die ook toelaat omdat ze weer voor andere zielen hun weg omhoog mogelijk kunnen maken en omdat het helemaal van de vrije wil van de mens afhangt hoe hij zich in het leven op aarde gedraagt, zoals het ook helemaal de vrije wil is van de ziel die zich weer pas belichaamt.

Wanneer er van een "straf" mijnerzijds wordt gesproken, is dit in zoverre een misvatting, omdat alles alleen maar voor de bestwil van de ziel is, wat er haar ook is opgelegd en wat het leven op aarde haar ook brengt. Want menige ziel kan alleen door leed rijp worden omdat ze niet uit zichzelf een hoge graad van liefde verwerft die dan ook tot gevolg zou hebben dat de mate van lijden afneemt en haar aardse lot gemakkelijk te dragen valt. Maar zolang u in het lot van mensen die door leed beproefd worden alleen maar een onrechtvaardigheid van mijn kant zult willen zien, bewijst u alleen uw onwetendheid van mijn heilsplan van eeuwigheid. En ook mijn overgrote liefde, die steeds alleen maar wil redden maar nooit zal verdoemen, is u vreemd. Want slechts kort is de tijd op aarde in

vergelijking met de eeuwigheid, maar in deze buitengewoon korte tijd zult u mensen veel schatten kunnen verzamelen voor de eeuwigheid. U zult voor veel onrecht boete kunnen doen en het lichtrijk kunnen binnengaan, vooropgesteld dat u de weg naar Jezus Christus vindt en Hem om vergeving van uw schuld vraagt.

Amen

BD.8297

12 oktober 1962

Gods rechtvaardigheid

Dat mijn rechtvaardigheid niet kan worden ontdoken staat onomstotelijk vast, daar Ik anders niet volmaakt zou kunnen worden genoemd. Maar aan deze rechtvaardigheid werd voldaan door de mens Jezus die Mij het zwaarste offer heeft aangeboden dat ooit een mens heeft volbracht en volbrengen zal, want Hij was geheel zonder zonden en nam de zonden van de gehele mensheid op zich om ze te verzoenen. Hij werd dus niet getroffen door gevolgen van Zijn eigen zonden, maar Hij nam vrijwillig de gezamenlijke zondenlast van de mensheid op zich. Hij leed onuitsprekelijk en stierf de meest pijnlijke dood aan het kruis uit liefde voor de mensheid. Hieraan zult u moeten denken, die meent dat de mensen zelf moeten en kunnen boeten voor hun schulden, want daartoe is geen mens in staat omdat elke zonde een vergrijp is tegen de Liefde, tegen Mij zelf, ook wanneer ze jegens de naaste wordt begaan. U mensen zult ook wel uw deel ertoe kunnen bijdragen doordat u op aarde de gelegenheid wordt geboden het begane onrecht goed te maken en u voor dit doel zelf door wantoestanden van allerlei aard zult worden geplaagd die het gevolg zijn van uw zondige levenswijze of handelingen en die over u komen opdat u zelf daardoor inzicht op welke manier u hebt gezondigd tegen Mij of tegen uw naasten. Want u zult toch tot inzicht moeten komen van uw schuld om die naar Jezus Christus te dragen onder het kruis, Die u pas de zonden kan kwijtschelden wanneer u Hem daarom vraagt. En u zou alle twisten, alle slagen van het noodlot die over u komen meer als opvoedingsmiddel moeten beschouwen, als middel waardoor u tot zelfkennis zult moeten komen, om u van het kwade af te keren en naar mogelijkheid goed te maken, dat wil zeggen al op aarde boete doen om niet in het hiernamaals in uiterste kwellingen te moeten verblijven tot u daar de zelfkennis opdoet.

Nooit zult u zonder Jezus Christus gelukkig kunnen worden, juist omdat alleen Hij uw schuld teniet kan doen, zij het de oerschuld van uw vroegere afval van God of ook de in het leven op aarde begane zonden, want ook voor deze zult u bij Jezus Christus om vergeving moeten vragen, want u zult zelf de schuld niet

kunnen aflossen, al zou u nog zo'n groot lijden hebben te verduren, op aarde of in het rijk hierna. U zult de weg naar Jezus Christus moeten vinden, u zult de weg moeten nemen naar Hem opdat de poorten naar het lichtrijk voor u worden geopend.

Dat steeds weer de gevolgen van een schuld op u mensen terugslaan, is goddelijke wet maar verlost u niet van die schuld, al zou u nog zo zwaar hebben te lijden. Dit laatste heeft steeds alleen opvoedkundige waarde opdat u eens de weg zult nemen naar het kruis, naar Jezus Die alleen alle schuld heeft goedge maakt door Zijn verlossingswerk. U zult er steeds aan moeten denken dat ieder mens voor zichzelf de toestand scheidt waarin hij zich bevindt, dat aan zijn ongelukkige toestand, zijn moeilijke situatie, de vrije wil van de ziel zelf de schuld heeft. Dat ze zich op uiterste afstand van God bevindt door haar zondenschuld, waarvoor ze zelf verantwoordelijk is, moet haar ook een ongelukkige toestand opleveren, die ze echter zelf kan veranderen, wat weer haar vrije wil moet doen.

In de eindtijd nu zijn veel zielen belichaamd als mens, van wie de graad van rijpheid zeer laag is. Maar de tijd die voor hun vrij worden uit de vorm gesteld werd is afgelopen en nu komt ook deze onrijpheid van de zielen vaak aan het licht door handelen dat vijandig jegens God is. En ook de zondigheid van de mensen is dus buitengewoon groot, wat ook moeilijkere levensvoorwaarden vereist en louteringsmogelijkheden van de meest verschillende aard, die voor de geestelijk niet gewekte mensen niet begrijpelijk zijn en hen aan mijn liefde en rechtvaardigheid laten twijfelen of aanleiding geven tot de verkeerde aanname dat onrijpe zielen teruggeplaatst zijn naar de aarde. Maar dit zijn belichamingen van zielen die door de schepping aarde heen zijn gegaan en geen groot besef hebben bereikt, maar die zich toch nog in het aardse bestaan vrij kunnen maken van elke vorm omdat ze alleen maar tot Jezus hun toevlucht hoeven te nemen Die hen zal helpen in elke zwakheid, Die hun wil kan versterken wanneer deze zich maar tot Hem keert. Maar ook die zielen wordt de vrijheid gelaten in hun willen en denken, maar de beste opvoedingsmiddelen worden van Mij uit aangewend om hen nog te winnen voor het einde. Dat ze ook nu buitengewoon in het nauw worden gedreven door de vorst der duisternis en zijn aanhang, valt niet te ontkennen. Maar ook Ik zet ze openlijk de voet dwars, maar moet het aan hen zelf overlaten voor welke heer ze kiezen. En in overeenstemming daarmee zal ook hun toestand zijn wanneer het einde is gekomen. Ze zullen tot leven komen of weer voor lange tijd aan de dood vervallen.

Amen

Waarom liet God het lijden van Jezus toe?

BD.5092

23 maart 1951

Het lijden van Christus (Goede Vrijdag)

Het lijden van Christus aan het kruis is de mensen op aarde niet bij benadering begrijpelijk te maken. Want in hun onvolmaaktheid begrijpen ze niet, wat het voor een volmaakte mens betekent om slachtoffer van de zonde te worden. Want de slechtheid van de mensen zegevierde in zekere zin over Hem die hun geen leed had berokkend. De lichtziel van de mens Jezus huiverde voor de gedochten van de hel, maar ze verweerde zich niet.

Ze liet alles met zich gebeuren, maar een afgrijzen maakte zich van haar meester over zoveel vuiligheid en boosaardigheid van de mensen. Ze leed onbeschrijflijk, nog veel meer dan het lichaam, door datgene wat dit werd aangedaan. De ziel bevond zich in de duisternis en haar licht verdroeg de duisternis niet. Toch vluchtte ze hier niet voor, omdat ze de kelk tot de laatste druppel wilde leegdrinken om de mensen te verlossen. Ze zag af van het licht daar anders bij haar niet dat zou hebben kunnen gebeuren wat de liefde van de mens Jezus wilde laten gebeuren, om God een offer aan te bieden voor de zonden van de mensheid. Ze liet dus haar licht werkeloos worden en bevond zich te midden van de duisternis die haar bovenmate kwelde en beangstigde, die haar leed nog duizendvoudig versterkte, want de kwellingen van de ziel overtroffen het lichamelijk lijden, wat alleen een volmaakt mens zou kunnen begrijpen. Maar Jezus was volmaakt, zoals Zijn Vader in de hemel volmaakt is, en toch nog op de aarde te midden van de zonde.

Zijn rijk was het lichtrijk. De aarde was het rijk van de satan en in dit rijk liet de ziel van het licht zich geweld aandoen. En een mateloos afgrijzen vervulde haar, het reinste en helderste wezen dat ooit op de aarde geleefd heeft. Ze moest zich laten aanraken door handen die haar deden gruwelen, omdat ze zich uit de hel naar haar uitstrekten en haar vastgrepen. Ze moest woorden aanhoren die haar ten diepste kwetsten. Ze was in zekere zin afgescheiden van haar wereld en zonder bescherming aan de duisternis overgeleverd, wat wel sinds eeuwigheid haar eigen wil was om het verlossingswerk te volbrengen, maar daarom niet minder vreselijk. Want ze werd tot uitputting toe bang gemaakt en gepijnigd.

Daarom slaakte Jezus de woorden: "Mijn God, mijn God, waarom hebt U Mij verlaten". Op dit ogenblik wist ze niets meer van haar missie. Ze voelde alleen de scheiding van God, van het Licht waarnaar ze vurig verlangde en waarnaar ze riep in haar nood.

Het was het meest onmenselijke wat ooit een mens op aarde moest verduren, omdat niet alleen het lijden van het lichaam door Hem moest worden verdragen, maar omdat de ziel nog aanzienlijk meer had geleden, waarvoor de mensheid geen begrip heeft. En daarom zal ook geen mens, al zou hij nog zo zwaar moeten lijden, dit niveau bereiken dat de mens Jezus had verdragen. Die al lang tevoren daarvan op de hoogte was en in Zijn menselijkheid bad: "Vader, laat deze kelk aan Mij voorbijgaan - doch niet mijn wil, maar Uw wil geschiede". Het was ook tegelijk de wil van Zijn ziel die zich geheel aan God had onderworpen om het verlossingswerk te volbrengen. En ze schikte zich in haar lot, want de liefde voor de lijdende mensheid was overgroot, zoals echter ook de zondeschuld zo groot was, dat slechts uiterste kwellingen en lijden als zoenoffer konden gelden, dat de mens Jezus daarom heeft aangeboden. Maar de omvang van het lijden is onmetelijk, zoals ook Zijn liefde onmetelijk was, die Hem al het leed van het lichaam en de ziel op zich liet nemen om de mensheid te verlossen van de eeuwige dood.

Amen

BD.8715

4 januari 1964

Veel voorkomende vraag: Waarom liet de God van liefde een mens zo lijden?

U mensen zult u niet de uitwerking van uw oerzonde kunnen voorstellen, wanneer ze niet zou hebben kunnen worden uitgewist. Steeds weer zeg Ik het ook, dat u slechts in staat bent iets te begrijpen wat beperkt is, maar dat de uitwerking van zo'n oerzonde zonder beperking zou zijn, omdat mijn wetten eeuwig niet omver kunnen worden geworpen. En een zonde die tegen Mij werd begaan, die zo groot en zwaar was als de afval van Mij tegen beter weten in, moest volgens goddelijke gerechtigheid een net zo ontzettend gevolg hebben, die voor de wezens bestond uit een eeuwig onheil, uit een staat van eeuwige kwellingen en duisternis.

Dus ontelbare wezens zou deze toestand te wachten staan, omdat mijn gerechtigheid niet eenvoudigweg een schuld kon schrappen die niet verzoend was. Maar deze wezens waren zelf niet in staat hiervoor boete te doen, de schuld goed te maken, want het ging er niet alleen om dat die wezens een mate van straf ondergingen en daarmee de zondeschuld zou zijn uitgewist geweest, het ging er veeleer om dat deze wezens gezondigd hadden tegen de Liefde zelf en dat een

zich reinigen van de schuld daarom weer alleen uit een werk van liefde kon bestaan.

Het ging erom dat die wezens de liefde in zich moesten laten ontbranden, ze dan de grootte van hun schuld moesten inzien en in innige liefde Mij moesten aanroepen om vergeving. Maar daartoe waren de gevallen wezens niet meer in staat, want ze waren geheel zonder enige liefde. En deze onmetelijke schuld aflossen konden ze evenmin, omdat ze, als volledig verhard, hun zelfbewustzijn hadden verloren en er dus geen bewuste verbinding meer met Mij bestond. Iets wat geschapen was om te leven had de dood gezocht en was niet in staat uit eigen kracht naar Mij terug te keren.

Nu kon Ik dit dode vanuit mijn liefde, wijsheid en kracht wel weer opwekken tot een geringe mate van leven, maar de oerzonde bleef bestaan, die het wezen eindeloos ver van Mij verwijderd hield. En voordat deze schuld teniet was gedaan, bestond er geen totale terugkeer naar Mij. En wederom was geen der gevallen wezens daartoe in staat, omdat ze geheel zonder liefde waren. Dit alles voorzag Ik sinds eeuwigheid en Ik zou toch niet de afval van de wezens van Mij hebben kunnen verhinderen, wilde Ik hen de vrijheid van wil niet afnemen. Maar Ik voorzag ook sinds eeuwigheid een weg waarover deze gevallen wezens naar Mij konden terugkeren en Ik ontwierp een plan om ze terug te voeren en realiseerde dit ook.

En aan de uitvoering van het heilsplan van eeuwigheid nemen alle bij Mij gebleven wezens deel, die daarin hun gelukzaligheid vinden. Deze zijn voortdurend door mijn liefde doorstraald en in het volledige bezit van licht en kracht. En hun liefde drijft hen onophoudelijk ertoe hulp te verlenen aan het gevallen geestelijke, dat door de met het doel van de terugvoering ontstane scheppingswerken heen gaat. Hun liefde spoort hen zelfs aan scheppend en vormend bezig te zijn, om vormen te creëren voor het gevallen geestelijke, dat de weg door de schepping gaat. En zo bereikt dit ook de graad van rijpheid, waarin het opnieuw vrij kan beslissen. En toch is de grote oerschuld van hen niet goed gemaakt en kan ook eeuwig niet worden goedgeemaakt, omdat die wezens zonder liefde zijn, die ze eens vrijwillig weggaven. En daarom bood zich een lichtwezen aan om deze schuld vrijwillig te delgen, omdat het vol van liefde was en de liefde alles op zich neemt om gelukkig te maken en te helpen waar ze ellende en leed ziet.

Zou u mensen nu de grootte van de oerschuld kunnen overzien, dan zou u ook begrijpen waarom voor het teniet doen van die schuld een mate van lijden moest worden verdragen die ver boven de menselijke kracht uitging. Die ook nooit een mens zou hebben kunnen verdragen wanneer de liefde hem niet de kracht zou

hebben geschonken, want de liefde is kracht en alleen de liefde verdroeg deze pijnen en smarten, dit lijden, dat de mens Jezus vrijwillig op zich had genomen.

Hij was van alles op de hoogte en dus ook van de hopeloosheid en wanhoop van het gevallen om ooit tot God en de gelukzaligheid terug te kunnen keren wanneer de schuld niet werd goedgeemaakt. Hij bood zich als lichtgeest aan om het verlossingswerk te volbrengen, want als lichtwezen kon Hij in Zijn volle omvang beseffen wat Hem te wachten stond, maar de liefde was groter dan het lot dat Hij als mens tegemoet ging. Want het lichtwezen wist zich voortdurend met Mij verbonden en het wist ook dat het door Mij voortdurend van kracht zou worden voorzien, omdat liefde mijn oerwezen is en Ik dus met mijn oerwezen in de mens Jezus ben geweest. Wel droeg de "mens" Jezus een onvoorstelbare mate van lijden en smarten, maar tegenover de grootte van de oerschuld van de ontelbare wezens was zo'n overmaat van lijden nodig om voor mijn gerechtigheid genoegdoening te bieden waar niet omheen kon worden gegaan - Ik anders uit erbarmen de schuld zou hebben doorgestreept uit overgrote liefde.

De ongelukkige staat van de gevallen wezens was een eeuwigdurende toestand zonder de daad van het verzoeningsoffer. Maar al het lijden van Jezus was van tijdelijke aard en Jezus bood Mij dit offer gaarne aan, omdat Hij daarmee de hele wereld verlostte van de oerschuld, ofschoon het tijdstip van zijn verlossing ieder wezen zelf bepaalt door zijn wil. Jezus is de dood aan het kruis gestorven voor alle mensen uit het verleden, de tegenwoordige tijd en de toekomst en Zijn onmetelijk lijden heeft alle gevallen wezens de vergeving van hun oerschuld opgeleverd. Ieder wezen kan nu de weg betreden die terugvoert naar Mij, door Zijn overgrote liefde is ook weer de mogelijkheid gegeven dat de mensen zelf de liefde in zich ontsteken, dat ze hun wezen veranderen en de vereniging met Mij kan plaatsvinden, die zonder de delging van de oerschuld onmogelijk was.

Amen

Vrijwillige belichaming als mens

BD.8243

17 augustus 1962

De ziel neemt kennis van het aardse leven

Zodra u een vraag tot Mij richt, zal Ik u antwoorden en u onderrichten, zodat u ook juist begrijpt en elke onduidelijkheid is opgeheven. De gang over de aarde als mens voor de in hem belichaamde ziel, voor de eens gevallen oergeest, is een

zware beproeving van zijn wil, die vrij is, zoals het was toen de oergeest van Mij is uitgegaan. Want er wordt om hem gestreden van twee kanten en hij alleen beslist de afloop van deze strijd. Er staan hem steeds geestelijke begeleiders ter zijde, die echter zijn wil niet mogen aantasten. En evenzo doen talloze vijandige krachten moeite om de mens opnieuw ten val te brengen. Maar de mogelijkheid bestaat dat hij die laatsten de baas wordt, dat hij vastberaden zijn wil op Mij richt en dan ook voortdurend kracht ontvangt om weerstand te bieden en dat hij zijn wilsproef doorstaat.

Daar echter de oergeest bij het begin van zijn belichaming als mens nog geheel onwetend is, omdat hij zelf zich door zijn afval, door het afwijzen van het licht van mijn liefde, van zijn licht, van zijn weten, van zijn inzicht beroofde, moet hij worden onderricht. En dit gebeurt zowel van buitenaf als van binnenuit door mijn geestvonk, die hem is toegevoegd, die hem onophoudelijk van binnen zal aansporen het goede te doen en die nu ook een innerlijk licht aan de mens overbrengt. Bovendien zal Ik steeds de levensomstandigheden van een mens zo richten dat hij daaruit kan leren, omdat steeds weer van de kant van de geestelijke begeleiders op zijn denken wordt ingewerkt dat het de juiste richting neemt, dat het de wil ertoe brengt zich naar Mij te keren en Ik zelf dan ook buitengewoon in hem werkzaam kan zijn. Ik zorg dus op elke manier dat de oergeest gedurende zijn leven op aarde als mens, zijn doel kan bereiken, zodra hij eenmaal zijn wil te kennen heeft gegeven deze laatste wilsproef als mens af te leggen.

Maar nooit wordt een ziel, een oergeest die in de staat van gebonden wil door de scheppingen is gegaan, tot deze laatste belichaming gedwongen. De staat van de gebonden wil houdt op op het moment waarin zich alle partikeltjes van een oergeest weer hebben samengevoegd en vanaf dit moment is de oergeest weer vrij. Hij is aan geen dwang onderhevig, noch van mijn kant, noch van die van mijn tegenstander. Hij kan over zichzelf beslissen. Zijn weerstand tegen Mij is gedurende de tijd van zijn positieve ontwikkeling vanuit de diepte zover afgezwakt dat hij nu rijp is geworden om als mens de gang over de aarde te kunnen gaan, maar dit genadegeschenk moet hij vrijwillig aannemen. En daarom wordt hem ook het aardse lot bekend gemaakt. De oergeest beseft, door mijn toelating, dat hij nog niet in zijn vaderland is waarin hem heerlijkheden wachten en hij verlangt daarnaar. Maar hij ziet ook in dat alleen de gang als mens hem naar zijn verloren vaderland terugvoert. Hij weet ook dat hij nu weer een vorm moet betrekken en dit weten kan hem ook nog zijn gang als mens doen uitstellen. Maar meestal neemt hij bereidwillig de belichaming als mens op zich en hij voelt zich ook sterk genoeg om de laatste wilsproef te doorstaan.

Maar hij moet zelf vrij beslissen en daarom wordt hem zijn weg over de aarde getoond, doordat hij zich zelf ziet in de verschillende levenssituaties die hij meent gemakkelijk de baas te kunnen en daarom ook gewillig is de laatste weg in

de vorm te gaan. Maar Ik ken de graad van rijpheid van elke afzonderlijke oergeest en Ik kan de weg over de aarde als een schaduwbeeld aan hem voorbij laten trekken. Ik weet ook hoe dit gebeuren als in een droom de afzonderlijke ziel aangrijpt en kan daaraan beantwoordend nu haar verwekking in de menselijke vorm teweeg brengen, die nu pas een levend wezen wordt wanneer de oergeest bezit heeft genomen van de vorm.

U mensen zult het kunnen geloven dat Ik alles kan, dat Ik ook naar een geheel blinde geest een lichtvonkje kan stralen dat hem voor enige momenten ziende maakt en dat deze momenten voldoende zijn om zijn wil actief te laten worden, die de oergeest weer kan gebruiken wanneer al zijn substanties zich weer hebben verenigd. U zult ook moeten weten en geloven dat er voor Mij geen tijdsduur nodig is en dat toch mijn wil tot stand brengt wat Ik voor nodig houd. En dat een oergeest laat blijken de vorm van een mens te willen aannemen is noodzakelijk, want hij is uit zijn gekluisterde staat naar buiten getreden en hij moet nu ook vrij kunnen kiezen voor zijn gang over de aarde als mens. Het stoffelijke lichaam van de mens wordt echter pas levensvatbaar, wanneer de oergeest als "ziel" dit heeft betrokken. Maar ook nu wordt de mens eerst geleid door zijn beschermende geesten. Langzaam wordt hij binnengeleid in een zeker weten. Hij moet zich nu ook als mens eerst ontwikkelen, voordat zijn vrije wil en zijn verstand zich redelijk kan uiten. Het is de laatste ontwikkelingsgang op deze aarde, die de oergeest totale bevrijding kan opleveren wanneer hij daar zelf naar streeft, wanneer hij goed let op de zachte stem in hem, op de innerlijke aandrang, die een uiting is van mijn in de mens gelegde goddelijke geestvonk.

Maar mijn tegenstander heeft gedurende het leven op aarde hetzelfde recht op hem en hij tracht dat ook te laten gelden. De mens is altijd blootgesteld aan de beïnvloedingen van boven en van beneden, maar hij zelf moet kiezen wie de macht over hem verkrijgt. En dat is zijn laatste wilsproef, dat hij bewust op Mij als Zijn God en Vader aanstuurt. En deze vrije beslissing kan niemand hem afnemen, doch er wordt hem op elke manier bijstand verleend, omdat ook Ik vurig verlang naar zijn terugkeer en waarlijk als een goede Vader mijn kind aan de hand leid wanneer het deze maar zelf vastpakt en zich door Mij laat leiden. Want Ik wil dat al mijn schepselen gelukkig worden en Ik heb waarlijk alle mogelijkheden overwogen om mijn doel te bereiken.

Amen

BD.2441

8 augustus 1942

De door God voorgeschreven levensweg - Vrije wil - Daad en gevolg

De kleinste gebeurtenis in het aardse leven heeft zijn doel, ofschoon dit voor de mens niet zichtbaar is. Er bestaan geen toevalligheden maar alleen beschikkingen Gods, want de levensweg van ieder mens is tot in detail uitgestippeld, dit echter steeds in overeenstemming met de wil van de mensen, die God sinds eeuwigheid vooruitzag. Dit is zo ontzaglijk belangrijk dat de mensen hiervan op de hoogte moeten zijn. Toch geeft juist deze leer vaak aanleiding tot verkeerd denken, dat de mens nu gelooft van elke verantwoording voor al het gebeuren ontheven te zijn omdat het immers zo moet gebeuren zoals God het gewild heeft sinds eeuwigheid. De genade van de belichaming levert de mens ook de vrije wil op en nu kan hij handelen en denken, juist overeenkomstig die wil. Hij leeft nu dus het leven zoals hij het wil, maar er moeten hem ook mogelijkheden worden geboden deze wil van hem te beproeven, dat wil zeggen te kiezen voor goed of kwaad. De wil om zijn ziel geestelijk om te vormen is dus geheel en al vrij, terwijl de wil van de mens in aards opzicht tot op zekere hoogte nog gebonden is. Hij kan weliswaar ook aardse gebeurtenissen bepalen krachtens zijn wil, maar hij kan steeds alleen de realisatie ervan zelf op gang brengen. Evenwel de uitwerking, het gevolg ervan hangt nooit van hem alleen af.

De uitwerking van elke wilsuiting van de mensen stuurt God - en wel volgens het meest wijze plan - weer zo, dat de vorming van de ziel bevorderd kan worden wanneer de wil van de mens weer daartoe neigt. Dus kan elk voornemen van een mens door Gods wil worden verhinderd, dan wel hij moet eerst de toestemming van God hebben, eer het kan worden uitgevoerd. Maar deze toestemming zal God ook geven wanneer een handeling niet strookt met Gods wil, om de vrijheid van wil niet te beknotten. Maar of het resultaat zo is, zoals de uitvoerende het hoopt, heeft de mens niet in de hand. Alles komt zoals God het wil. En wat de mens ook als levensweg is beschoren, het is Gods wil die de mens de mogelijkheden om rijp te worden zó biedt dat hij daar voor zijn ziel voordeel uit kan halen. Maar aan de andere kant moet de mens zich verantwoorden voor zijn wil als hij iets slechts wil realiseren, ook wanneer de uitwerking door Gods zorg wordt verhinderd.

Overeenkomstig de wil van de mens, waarvan God al sinds eeuwigheid op de hoogte is, komen alle voorvallen op hem af zoals God het heeft bepaald. Hij nam als het ware de Hem bekende wil van de mens tot richtsnoer voor diens aardse leven en laat nu in zekere zin deze wil de vrije loop, echter de mensen die Hem zijn toegedaan beschermend tegen alle ernstige gevolgen van datgene wat de slechte wil van de mensen veroorzaakt.

Amen

BD.7051

28 februari 1958

Het lot wordt bepaald door de vrije wil

Ieder moet de weg gaan die voor hem is uitgestippeld, ofschoon hij gelooft zelf zijn lot te bepalen of het in andere banen te kunnen leiden. Want zijn wil heb Ik opgenomen in mijn heilsplan en alle gebeurtenissen komen daarom zo tot hem, dat zijn wil nu op een manier actief wordt die hem laat geloven dat hij zich zelf zijn lot vormt.

Het is de "vrijheid van wil" waaraan u daarom vaak twijfelt, die echter toch ieder mens bezit, want nooit dwing Ik hem **anders** te willen. Maar juist van deze wil van hem ben Ik sinds eeuwigheid op de hoogte en het is daarom gemakkelijk voor Mij ook zijn levensloop in overeenstemming te brengen met zijn wil, dus zonder deze onvrij te maken. Bovendien gaat het om de ontwikkeling van zijn ziel die in alle, ook de meest verschillende situaties van het leven succesvol kan plaatsvinden. Want alle gebeurtenissen in het leven komen zo op de mens af dat de ziel daarvan onder de indruk kan zijn, dat ze de verbinding met Mij kan zoeken en vinden, wat trouwens het eerste en het laatste doel op aarde is.

Dat nu de mens vaak aardse moeilijkheden heeft te overwinnen, dat hij vaak van een zwaar lot op aarde kan spreken, heeft steeds alleen als motivatie dat hij geholpen zal worden zich met Mij te verbinden en Ik weet zeer wel wat daarvoor het meest geschikt is. En wanneer nu de mens gelooft eigenmachtig zijn leven te kunnen veranderen, zo kan hij toch niet mijn heilsplan van eeuwigheid ongedaan maken en zelf zijn lot bepalen. Want wat hij ook in het aardse leven doet, hij heeft geen garantie dat zijn plannen zullen slagen en standhouden. Hij zal steeds met onvoorziene situaties rekening moeten houden. Hij zal ook nooit helemaal alles te zeggen hebben over zijn aardse leven, hij zal een sterkere Macht moeten erkennen die ingrijpt en vaak zijn plannen omvergooit. Ieder mens weet dat hij aan slagen van het noodlot is onderworpen. Hij weet dat hij wel overeenkomstig zijn aardse wijsheid voorbereidingen kan treffen die hem in andere omstandigheden verplaatsen, hij weet echter ook dat hij geen garantiebewijs heeft voor het slagen van zijn plannen en dat zelfs de grootste intelligentie en de beste situatie geen zekerheid bieden voor het geheel en al slagen van zijn plannen of de duurzaamheid van datgene wat hij al bereikt heeft.

Maar Ik benadruk nogmaals dat ook zulke pogingen van Mij uit voorzien werden en ze mijn toestemming moeten hebben, willen ze lukken. Want ook zulke inspanningen hoeven niet zonder resultaat te blijven voor de ziel van de mens en

zodra hij maar een hogere Macht erkent die hem kan tegenwerken of hem ook Haar zegen kan geven, heeft ook de ziel erbij gewonnen en daarmee in overeenstemming zal de mens nu ook aards succes of verlies beschoren zijn.

De wil van de mens blijft vrij, ook al voltrekt zijn leven zich door het noodlot bepaald of wordt de mens schijnbaar voortgedreven of gehinderd in zijn levensloop. Weliswaar zal de geheel ongelovige steeds aannemen zelf zijn leven op aarde in te kunnen richten naar zijn wil, maar de gelovige zal overal mijn leiding en mijn wil onderkennen en toch weet hij ook, dat ook zijn wil actief moet worden om uit elke levenssituatie voordeel te trekken voor zijn ziel.

En daarom mag u mensen ook niet ontevreden zijn over het verloop van uw aardse leven, want dat is waarlijk steeds het meest geschikt om voor uw ziel winst te behalen. Maar u moet ook zelf daaraan denken doordat u steeds de verbinding met Mij tot stand probeert te brengen, doordat u zich bij Mij aansluit, of het u goed gaat of slecht. Dan was uw leven succesvol, wat het u ook mag hebben opgeleverd, want de vereniging met Mij moet uw wil zelf tot stand brengen, die vrij is en het ook zal blijven omdat u, mijn schepselen, van goddelijke oorsprong bent.

Amen

Waarom laat God het kwade toe?

BD.1366

1 april 1940

Gods zendingen - Gods toelatingen - Satans werkzaam zijn

De mens slaat te weinig acht op het gebeuren om zich heen en hij is er op geen enkele manier van te overtuigen dat alles naar wijs plan zich aanpast aan de wereldordening, dus alles zo moet gebeuren zoals het komt, ofschoon de wil van de mens vaak de rechtstreekse oorzaak is. Er moet verschil worden gemaakt tussen wat God volgens Zijn wil zendt en Gods toelatingen van datgene wat de wil van de mens zelf heeft veroorzaakt. Dit is de mensen zo moeilijk begrijpelijk te maken, dat God nooit Zijn goedkeuring kan geven als de mens maatregelen treft die tegen Zijn wil in gaan. Maar daar Hij weer de vrije wil van de mens niet hindert, moeten nu die maatregelen die het onmiskenbare werk of de invloed van de boze zijn, zo worden vormgegeven door God, dat ze toch nog in zeker opzicht voor de ziel van de mens een goed gevolg kunnen hebben. En dit laat het denken van de mensen weer als resultaat opleveren, dat het de wil van God zal zijn als

werken die onmiskenbaar de invloed van de boze verraden, hele volkeren in nood en ellende storten. Als God zo iets niet zou toelaten en dus de veroorzakers van het leed en de nood onbarmhartig wilde verdelgen of onschadelijk maken, dan zou de mens elke mogelijkheid zijn ontnomen goed en kwaad te onderscheiden. Want alleen het goede zou zich dan moeten handhaven, terwijl al het kwade meteen verdelgd zou worden. Dus laat God de kwade macht uitrazen en beschermt Hij steeds maar de zijnen ertegen dat ze aan deze macht zijn overgeleverd, doordat Hij alle onheil van hen afwendt. En al mogen daarom de kwade krachten werken zonder ophouden, de gevolgen van dit werkzaam zijn zullen steeds worden afgezwakt. De mens zal er steeds zijn voordeel voor de ziel uit halen wanneer hij de slechte krachten voldoende weerstand biedt en God daartoe om bijstand vraagt. Want als God Zijn liefde er niet tegenover zou willen stellen, zouden de verzoeken van de tegenstander waarlijk buitengewoon groot zijn en zou de mens heel gemakkelijk het onderspit kunnen delven in de strijd daartegen.

Maar zo is elk gebeuren door God toegelaten, opdat het werkzaam zijn van de tegenstander herkenbaar is en de mens het zal leren verafschuwen. Maar dan moet de mens ook zijn eigen onmacht inzien, als hij gelooft alles in het leven door eigen kracht de baas te kunnen. De mens heeft de genade van God nodig en hoe onheilspellender van buitenaf de gebeurtenissen op het mensenkind afkomen, des te eerder zal hij kunnen vragen om genade. En dus is ook het meest ernstige gebeuren in geestelijke zin in het voordeel van de ziel.

Het aards bestaan zal alleen die mens waarlijk de baas worden, die elk gebeuren als Gods beschikking beschouwt en er zich berustend in schikt, steeds de goddelijke hulp verlangend als het hem onoverwinnelijk toeschijnt, en daardoor in nauwste verbinding met God blijft. Het werkzaam zijn van de satan zal zich bijgevolg niet altijd zo kunnen uiten zoals het bedoeld is, veeleer zal God de Heer ook daar belemmerend ingrijpen en de gevolgen afwenden of afzwakken, want zou Zijn macht zich niet ook over zulke kwade krachten uitstrekken, dan zou waarlijk alles op aarde en in het heelal al vernietigd zijn. Want de drang van de boze om te vernietigen is ontzaglijk, maar tegenover de goddelijke wil staat hij machteloos. De Heer laat echter zijn werkzaamheid toe voor zover het de algehele ondergang van de mensheid kenschetst. En let de mens op het gebeuren om zich heen, dan zal hij inzien hoe ver het werkzaam zijn van de satan reikt. En hij zal het leren verafschuwen, als er maar een vonk van de goddelijke geest in hem sluimert. Dus kan ook de laagste daad weer teweegbrengen dat de mens de weg naar God vindt en, in het besef van de verachtelijkheid van het kwade, de handen smekend opheft tot God om bevrijding van zo'n macht. En God zal zo'n gebed verhoren en dan heeft juist het werkzaam zijn van de satan aanleiding gegeven tot de terugkeer naar God. Dus een gebeuren tegen Gods wil, door de

duivelse macht verzonnen, is toegelaten om de mens weer de weg naar God te laten vinden.

Amen

BD.1925

19 mei 1941

Het toelaten van het kwade - Verlos ons van alle kwaad

Zonder de goddelijke wil kan er op aarde niets gebeuren, dus moet allereerst deze wil ten grondslag worden gelegd aan alles wat plaatsvindt, zij het goed of kwaad. Zelfs wat de mensen elkaar aandoen, zou niet uitvoerbaar zijn wanneer de goddelijke wil dit verhinderde. En toch zou het verkeerd zijn, te beweren dat God het kwade wil omdat Hij het laat gebeuren. Het krijgt in ieder geval niet Zijn toestemming, maar God hindert de wil van de mens niet opdat hij zich vrij zal ontplooien en dus beslissen kan. Alleen in deze vrijheid van de wil kan het laatste stadium van de belichaming worden afgelegd. Bijgevolg mag deze niet beknot worden, wat echter het geval zou zijn wanneer elke slechte daad, eer ze wordt uitgevoerd, zou worden verhinderd. Want dan was er alleen het goede in de wereld, maar de mogelijkheid tot vooruitgang zou de mens zijn afgenomen. De uitvoerende wordt dus maar zelden belet te handelen naar zijn wil, tenzij het een worstelende, tot God smekende mens is, die door de liefde van God wordt behoed voor onbedachtzame daden. Anders wordt hem elke wilsvrijheid toegestaan, hoewel ze veel aards leed tot gevolg heeft. Het is dus meer als een toelating van God te beschouwen, omdat God Zijn wil er niet tegenover stelt. Deze gebeurtenissen worden meer door de menselijke wil bepaald, waaraan God paal noch perk stelt. De daad kan dus worden uitgevoerd, maar hoeft niet altijd doeltreffend te zijn.

Hoe de uitwerking van een slechte daad op de mens is, dat is alleen goddelijke wil en hangt af van de noodzaak voor de rijpheid van de ziel van diegene voor wie de kwade daad bedoeld is. Hoe meer de mens naar geestelijke rijpheid streeft, des te meer zullen alle handelingen zonder effect zijn, die kwade menselijke wil de medemens heeft toegedacht. Die geen enkel geestelijk streven heeft, zal dus hiermee in overeenstemming meer moeten lijden, maar de mens die zijn zielenheil belangrijk acht, zal weinig onder de indruk blijven. En dus verandert de goddelijke wil de uitwerking van alle dingen, in overeenstemming met de toestand van rijpheid van de mensen. Uiteindelijk dient ook wat uit kwade wil is voortgekomen als opvoedingsmiddel, weer beantwoordend aan de wil van de mens om zich te laten opvoeden. Want de geestelijk strevende mens is zich

van de gebrekkige toestand van zijn ziel bewust en vraagt God om het verkrijgen van de rijpheid van zijn ziel. Bijgevolg neemt hij ook berustend in ontvangst wat hem wordt gezonden, wat echter nooit de kwade wil verontschuldigt van diegene die slechte daden jegens de medemens uitvoert.

God hindert de vijandige kracht niet, als die alle middelen gebruikt om de menselijke wil af te zwakken of hem tot slechte daden aan te sporen. Hij hindert de mens zelfs niet dat te doen waartoe de wil hem aandrijft. Maar Hij beschermt de zijnen voor al te hevige aanvallen van diegenen die onder de invloed van de tegenstander staan. Hij verhindert de slechte daden niet, maar geeft de mensen volledige vrijheid. De mens is echter nooit onbeschermd aan de tomeloze aanvallen blootgesteld. Zijn eigen wil kan de uitwerking afzwakken of ook helemaal opheffen, als hij zich tot Hem wendt Die Heer is over alles. Diens wil is alleen voldoende al het kwade van hem af te wenden en Die het ook doet, al hij innig bidt: "Verlos ons van alle kwaad".

Amen

BD.8691

3 december 1963

De tegenstander wordt niet in zijn werkzaam zijn gehinderd

Ik zelf ben wel de heerser over hemel en aarde en geen wezen zal zich tegen mijn wil kunnen verzetten, en toch betwist Ik mijn tegenstander zijn recht op het gebied dat zijn rijk is niet: de aardse wereld, die al wat hem toebehoort bevat en waar hij zijn invloed kan laten gelden wanneer het zich in ontwikkeling bevindende geestelijke het stadium als mens heeft bereikt. Dan zal hij dit geestelijke - de mens - op elke manier in het nauw drijven om diens ontwikkeling tegen te gaan en hem weer de diepte in te trekken, waaruit hij zich langs een eindeloos lange weg had omhooggewerkt. Dan dus is hij de heer in zijn wereld.

En daarin hebt u mensen de verklaring waarom Ik zoveel onheil toelaat, waarom Ik niet verhinderend ingrijp waar duidelijk het werkzaam zijn van mijn tegenstander is te herkennen. Hij heeft recht op u mensen daar u hem eens vrijwillig volgde in de diepte en hij gebruikt zijn recht ook om u in zijn macht te houden. Maar u zelf zult hem weerstand kunnen bieden, want u bezit een vrije wil. En ook aan kracht ontbreekt het u niet wanneer u deze maar van Mij vraagt. Maar van mijn kant zal mijn tegenstander niet gehinderd worden in zijn activiteiten. Want de aardse wereld is zijn aandeel, zelfs alle soort materie waarover hij geen macht heeft is zijn aandeel, omdat die het gevallene bevat dat -

alleen doordat het gebonden is in materie - tijdelijk aan zijn macht is onttrokken. Maar zodra het als mens over de aarde gaat, kan hij zijn macht weer over hem uitoefenen zonder daar door Mij in gehinderd te worden. En deze benut hij waarlijk ten volle.

Doch een zeer machtige Tegenstander heeft hij in Jezus Christus, de goddelijke Verlosser. En tot Deze kan ieder mens zich wenden om bevrijd te worden van de vijand der zielen. Want Jezus is sterker dan hij en Hij bevrijdt iedere ziel uit zijn macht die Hem daar maar om vraagt en door haar gebed het geloof in Hem en Zijn verlossingswerk laat zien; die daardoor ook Mij zelf erkent die in Jezus mens ben geworden om al het gevallen te verlossen. Zo is dus wel de macht van de tegenstander op aarde enorm groot en toch vindt hij zijn Meester in Jezus Christus. En al heeft hij nog zo'n grote macht over de mensen, zo hebben ze toch in Jezus Christus een Redder en Verlosser uit zijn macht. Dus kan de mens niet verwachten dat Ik, zijn God en Schepper van eeuwigheid, een einde maak aan het werkzaam zijn van de tegenstander, dat Ik hem verhinder schandelijke praktijken uit te voeren, omdat Ik hem zijn recht niet ontnem om op elke manier op de mensen in te werken, om hen voor zich te behouden. De mens zelf echter hoeft het niet toe te laten, want hij kan zich te allen tijde tot Jezus Christus wenden dat Hij hem zal bevrijden van zijn gevangenebewaarder, dat Hij hem zal helpen vrij te worden uit de macht, maar waaraan hij is onderworpen zonder de hulp van Jezus Christus.

Hoe vaak spreekt u mensen de woorden niet uit: "Waarom laat God dat toe?" Ik hinder mijn tegenstander niet bij zijn werken, omdat u zichzelf eens onder zijn heerschappij heeft gesteld en hij heden uw heer is wanneer u zelf niet van hem vrij wilt worden en Jezus Christus vraagt u van hem te verlossen. Maar bovendien weet Ik wat voor u en iedere ziel afzonderlijk het beste is. Ik ben op de hoogte van de gesteldheid van elke afzonderlijke ziel. Ik weet waardoor ze geheel rijp kan worden en de duistere wereld moet Mij ook dienen, want ook het handelen van de duistere krachten zal Ik in zijn uitwerking zo weten te sturen, dat het voor de zielen van de mensen bevorderlijk is, als ze maar bereid zijn uit zijn macht vrij te komen en op Mij aan te sturen.

En steeds zal de wil van de mens bepalend zijn, want die is vrij. Zolang het geestelijke in de werken van de schepping gebonden is, kan mijn tegenstander niet op dit geestelijke inwerken. Maar in het stadium als mens komt hem het recht toe omdat het om de vrije keuze van het wezen gaat, die de tegenstander voor zich wil behouden. En daarom gebruikt hij elke gelegenheid en de mens is des te meer aan hem overgeleverd, hoe verder hij nog van Mij verwijderd is, hoe minder hij de verbinding met Mij tot stand brengt, of ook: Zolang hij Jezus Christus niet erkent en tot Hem vlucht in zijn nood, is hij aan de vijandelijke macht overgeleverd, wat echter toch zijn vrije wil zelf bepaalt.

Ik heb wel de macht en Ik kan alles, ook het doen en laten van mijn tegenstander verhinderen, maar dan zou de gang van de mens over de aarde zonder nut zijn, terwijl hij zelf vrij moet kiezen voor Mij of voor hem. Maar ook u mensen zult moeten begrijpen dat en waarom u hard op de proef wordt gesteld, dat en waarom hij vaak u mensen in de meest benarde toestand verplaatst en Ik hem niet weer, omdat u zelf zich niet tot Mij wendt om hulp en dit het eigenlijke doel van alle nood is die Ik dan toelaat opdat u de weg naar Mij zult vinden.

Doch u zult het kunnen geloven dat Ik u niet alleen laat en u te allen tijde zal helpen wanneer u probeert van hem los te komen en u vol vertrouwen naar Mij vlucht en Mij dan ook als uw God en Vader erkent; wanneer u Jezus aanroept om vergeving van uw schuld en om bevrijd te worden van de vijand die ook om u strijdt om u niet te verliezen. Maar waarlijk, mijn macht is groter en roept u Mij aan in geest en in waarheid, dan zult u ook vrij worden van hem en uw leven op aarde zal niet tevergeefs zijn geweest.

Amen

Waarom laat God leed toe?

BD.3152

7 juni 1944

Liefde en leed als louteringsmiddel

De ziel moet gelouterd worden op aarde of in het hiernamaals, voordat ze het lichtrijk binnen kan gaan na haar aardse sterven. De ziel moet elke onreinheid kwijtraken. Ze moet helder en zuiver zijn zoals ze eens uit de kracht van God is voortgekomen, opdat ze weer in staat is de lichtstraling uit God op te nemen, die een bevleete ziel niet kan ontvangen. En deze loutering voltrekt zich op aarde door liefde of leed. De liefde is een vrijwillig, het leed een onvrijwillig middel om de ziel te zuiveren, en de mate van beide bepaalt de lichtgraad waarin de ziel zich bevindt bij de dood van het lichaam. Liefde en leed tezamen verhogen de lichtgraad, want als een liefdevolle ziel leed en droefenis heeft te dragen, zal ze van alle onreinheden vrij worden. Ze zal zo worden, zoals ze zijn moet om zich bij de eeuwige Godheid aan te kunnen sluiten. Een liefdevolle ziel vormt zich naar de wil van God, want de liefde laat niets onreins in zich opkomen, ze brengt goede en edele gedachten, woorden en werken voort. En waar nog een vleug van onreinheid, van oneerlijkheid en onduidelijkheid aanwezig is, daar helpt het leed een handje en verandert de ziel, zodat het goddelijke licht haar ongehinderd kan

doorstralen. En daarom is ook die mensen opgelegd leed te dragen, die leven in een op God gerichte wil en daarom het leed schijnbaar niet meer nodig hebben om tot inzicht te komen.

Maar geen ziel is zo licht en helder en staat in zo'n hoge graad van rijpheid, dat ze het leed niet meer nodig heeft, waar dit haar dan niet moet bekeren, maar alleen louteren. Het leed moet eerst de mens naar God toe leiden, daarna echter zijn ziel kristalliseren, opdat ze helder en doorzichtig is en ontvankelijk voor elke lichtstraal die haar vanuit het geestelijke rijk treft. Zolang de mens op aarde vertoeft, komen ook de verzoeken op hem af en elke verzoeking betekent een troebele vlek op de ziel als ze niet hardnekkig weerstand biedt. Vaak moet nu door leed zo'n verzoeking onschadelijk worden gemaakt, dat wil zeggen de mens moet er helemaal niet door geraakt worden, wat leed meestal tot stand brengt, hetzij de mens valt het gemakkelijker ervan af te zien, of hij overwint zichzelf, om niet aan zwaarder leed te zijn blootgesteld. Hij moet tegen zichzelf strijden, hij wordt de wereld en haar bekoorlijkheden vaak beu en zijn ziel komt langzaam in de toestand terecht dat ze niets meer begeert op aarde dan alleen de nabijheid van God, dat ze alleen liefdewerken verricht en ook voor het leed dankbaar is omdat het haar voelbaar de nabijheid van God oplevert. Want in het leed neemt ze haar toevlucht tot Hem en ze ontvangt Zijn kracht, die nu de ziel geheel doordringt, al het onreine uit haar verdrijft en haar verplaatst in een graad van rijpheid die het binnengaan in het lichtrijk tot gevolg heeft.

Dit is een louteringsmiddel dat weliswaar smartelijk is, maar dat zeker naar het doel voert als de mens zijn wil op God heeft gericht. Want dan laat het leed hem alleen maar des te inniger zich verbinden met Hem en elke toenadering tot God betekent toevoer van kracht. Het betekent doorstraling met liefde. En het vuur van de goddelijke liefde is een verder louteringsmiddel dat door zelf werkzaam te zijn in liefde eveneens wordt toegepast. Want de liefde lost alles op. Ze loutert en doorstraalt alles en in verbinding met leed moet ze de ziel vergeestelijken en tot een lichtdrager maken, omdat ze nu van onreinheden bevrijd is en ze een hoge graad van rijpheid verkrijgt die haar het binnengaan in het lichtrijk hierna verzekert.

Amen

BD.3610

22 november 1945

Oorzaak, zin en doel van leed - Inzicht - Vergankelijkheid

De wereldsgezinde mensen zijn zo ver van de waarheid verwijderd, dat zij daardoor ook niet weten welke kracht er uit het geloof en de innige verbinding met God te putten is en dat zij daarom steeds alleen aan wereldse gebeurtenissen aandacht schenken en niet beseffen dat de verkeerde houding tot God ook de oorzaak is van ieder wereldgebeuren dat zich vol leed aan de mens doet gevoelen. En zolang de mensen dit inzicht ontbreekt, zal deze smartelijke toestand ook niet veranderen. Het leed zal alleen steeds weer andere vormen aannemen opdat de mensen door de verscheidenheid van hun noden en beproevingen eens op de gedachte komen dat een andere Macht dan de menselijke achter iedere tegenspoed steekt. Dat niet alleen de menselijke wil veroorzaker is, maar tegelijkertijd de wil van een hogere Macht in actie komt en dat zij tegenover die hogere Macht een vast standpunt innemen.

De kennis van de zuivere waarheid verklaart alles. Zij maakt de grote nood begrijpelijk omdat oorzaak, zin en doel herkenbaar is. Dan eerst is er de mogelijkheid tot verandering, zodra de mensen zich aan de zin en het doel aanpassen, dus de oorzaak van lijden en nood proberen op te heffen, wat echter voor de wereldsgezinde mens onbegrijpelijk is en blijft zolang de wereld voor hem het voornaamste is, zolang hij zijn lichaam alle voorrechten verleent en de ziel gebrek laat lijden.

Kennis van de waarheid kan echter alleen worden toegezonden aan de mens die zich van de wereld losmaakt, want zodra aan de wereldsgezinde mens de kennis wordt overgedragen, herkent hij ze niet als waarheid en wijst ze af. Derhalve moet hij door vergroot leed in een toestand worden verplaatst waarin hij bereid is de waarheid aan te nemen, doordat hij door lijden en nood de waardeloosheid van wereldse goederen leert inzien en het verlangen ernaar vermindert. Dienovereenkomstig neemt het verlangen naar de waarheid toe, aangenomen dat hij niet wordt beïnvloed door slechte krachten die zijn denken geheel verwarren en van de waarheid proberen af te leiden, die de haat in de mens aanwakkeren hoe meer de wereld met haar vreugden hem teleurstelt. Dezen echter vinden de verbinding met God op aarde niet meer en ieder middel dat God aanwendt mist zijn doel.

Desondanks is het gunstig voor de ziel van de mens wanneer zij nog op aarde de vergankelijkheid van aards bezit leert inzien. Wanneer zij dit leert verachten en er niet meer bovenmatig door aan het aardse gebonden wordt wanneer de ziel van de aarde heengaat, zelfs als zij in een lage staat van rijpheid het hiernamaals binnengaat. Het overwinnen van de materie in het geestelijke rijk is dan niet zo moeilijk en het positieve ontwikkelingsproces kan zich sneller voltrekken zodra er eenmaal een begin mee is gemaakt in het geestelijke rijk. De ziel neemt in het geestelijke rijk de haar aangeboden waarheid eerder aan, zij is niet meer zo weerspanning tegen God als op aarde. En daarom is het lot van de zielen die

heengegaan zijn niet zo hopeloos als zij op aarde door groot leed de vergankelijkheid van aardse goederen inzagen, zelfs wanneer zij in tijd van nood schijnbaar als slachtoffer hun aardse leven verliezen.

Zodoende is ook het leed en de nood die door de boze wil van mensen wordt veroorzaakt, nuttig voor de zielen die nog ver van God verwijderd zijn. En daarom laat God het toe dat de mensen in vrije wil tegen elkaar te keer gaan, tot Hij dit zelf een halt toeroept als het met Zijn plan van eeuwigheid overeenstemt. En zolang de mensen in onwetendheid leven, zolang zij hun oren sluiten voor de waarheid, laat Hij hen door hun eigen handelen uitrijpen en door onuitsprekelijke nood en lijden gaan, omdat zij dat zelf zo willen en ook zelf de veroorzakers van dit lijden zijn.

Amen

BD.7928

26 juni 1961

Motivering van smartelijke slagen van het lot

Nog vele mogelijkheden zal Ik u verschaffen voor het einde, die u de weg naar Mij moeten laten vinden. Steeds weer zal Ik me aan u openbaren, al is het ook op een pijnlijke manier, maar steeds zult u zelf moeten inzien dat u zelf uw lot niet zult kunnen bepalen. Steeds weer zult u een Macht boven u moeten erkennen die in uw leven ingrijpt en - wanneer het niet anders mogelijk is - met hardheid, om u nog terug te trekken van de afgrond waar u blindelings op afgaat. Ik wil u redden en al mijn vermaningen en waarschuwingen helpen niets. Daarom moet Ik u ook soms hard aanpakken en u verwonden. Ik moet van u het liefste afnemen dat u op aarde bezit, Ik moet dood en ziekte over u laten komen, u zult door slagen van het noodlot van welke aard dan ook worden getroffen, omdat u niet aan Mij denkt, omdat u een leven leidt zonder geloof in Mij, uw God en Schepper van eeuwigheid, omdat u niet gelooft in een Macht, aan welke u uw leven te danken hebt.

En de voorvallen zullen toenemen waarin Ik mensen uit elkaar ruk, waar de dood zijn intrede doet, waar catastrofes plotseling het mensenleven beëindigen. Ik zal Me duidelijk laten zien, maar ook alleen door de goedwillende worden herkend, die nu de weg naar Mij vindt en dan ook niet meer verloren kan gaan. Het einde komt steeds dichterbij en daarom moet ook mijn liefde, wijsheid en macht nog vaak ingrijpen. De vergankelijkheid van het aardse moet de mensen steeds weer opnieuw worden getoond, ze moeten tot bezinning worden gebracht welke

waardeloze doelen ze nastreven en ze zullen daarom vaak moeten lijden, lichamelijk en geestelijk, maar te allen tijde ook hulp mogen ondervinden, wanneer ze zich tot Mij wenden en Mij om bijstand vragen in hun nood. En ook de medemensen zullen erover moeten nadenken dat ze door hetzelfde lot kunnen worden getroffen en tot het inzicht komen dat ze niet op deze aarde vertoeven ter wille van het aardse leven.

En elke slag van het noodlot kan deze uitwerking op de medemensen hebben, dat ze gaan nadenken en zich hun eigen levenswandel voorstellen, of hij beantwoordt aan de wil van God, als ze in een God geloven. Elke slag van het lot kan de mensen helpen te gaan geloven, wanneer ze zich naar Mij keren en Mij ook aan mijn duidelijke hulpverlening kunnen herkennen. Verklaar zo ook, u die mijn woord ontvangt, aan uw medemensen, mijn soms hard en liefdeloos schijnend ingrijpen in het leven van de mensen. Leg hun uit dat Ik elk middel probeer om de mensen voor Mij te winnen en dat Ik ook niet zal ophouden, Mij steeds weer te openbaren. Want elke slag van het lot is een uiting van mijn kant, die ieder kan treffen maar steeds alleen het doel nastreeft hun gedachten op Mij te richten. Want de tijd is nog kort en u mensen schenkt alleen nog maar aandacht aan de wereld, maar let niet op het heil van uw ziel.

De wereld vergaat, dat wil zeggen: u zult niets van de wereld kunnen meenemen naar de andere kant, in het rijk hierna. U jaagt steeds alleen dode goederen na en daarom wordt u steeds weer opmerkzaam gemaakt op de vergankelijkheid van deze wereld. En steeds weer zult u horen van ongevallen en catastrofes van allerlei aard, steeds weer zult u het verlies van mensen hebben te betreuren en steeds weer zult u zich afvragen waarom een God van liefde zoiets toelaat. De God van liefde wil u voor zich winnen, Hij wil u gelukzalig maken en daarom wil Hij dat u uw gedachten naar Hem toekent.

Alleen mijn liefde is de reden van al datgene wat u zwaar treft, want u gaat voor eindeloos lange tijd weer verloren wanneer u niet aan Mij denkt. En daarom alleen openbaar Ik Me aan u en grijp ook hard en pijnlijk in wanneer u geen acht slaat op mijn liefdevolle aanmaningen en waarschuwingen. Want Ik wil niet dat u verloren gaat. Ik wil u nog redden voor het einde en u behoeden voor een veel erger lot, voor de hernieuwde kluistering in de scheppingen van de aarde, die onafwendbaar is wanneer u niet nog voor het einde der aarde de weg naar Mij vindt.

Amen

BD.8273

15 september 1962

Motivering van misgeboorten

En ieder zij gezegend die zich aan Mij overgeeft en Mij vraagt om mijn bijstand. Voor geen enkel verzoek dat het heil van uw ziel geldt, zal Ik me afsluiten. En wat u begeert te weten, zult u vernemen. U mensen zult de leerschool van de geest moeten doorlopen, zoals Ik het scheppingswerk aarde daarvoor heb bedoeld, en ieder mens zal op haar rijp kunnen worden, want voor alle trappen van ontwikkeling biedt ze gelegenheid. Maar de zielen, de eens gevallen oergeesten, zijn zo verschillend rijp geworden gedurende hun gang over de aarde in de toestand van onvrije wil, dat ze ook allen verschillende levenssituaties nodig hebben. Ze moeten weliswaar een bepaalde graad van rijpheid hebben bereikt om tot belichaming als mens te worden toegelaten, maar hoe dichter ze bij deze laatste belichaming kwamen, des te losser waren de ketenen van de uiterlijke vormen, en de geestelijke substanties die in de vormen waren gebonden, konden het losser worden ervan benutten, maar ook onbenut laten.

En daaraan beantwoordend is nu ook de aard van de ziel wanneer ze de weg als mens begint. Deze verschillende toestanden van de ziel hebben ook verschillende wegen op aarde nodig die tot resultaat kunnen hebben helemaal vrij te worden uit de vorm. Nog zeer sterk belaste zielen kunnen ook zo'n resultaat verwerven wanneer ze uit vrije wil een bijzonder zwaar aards leven op zich nemen. En ze kan zelf beslissen of ze deze weg wil gaan, daar die haar vóór haar belichaming wordt getoond.

Dit is een verklaring voor mensen die met gebreken zijn behept, wier zwaar lot u vaak naar de reden van hun toestand doet vragen. Maar er zijn ook zielen belichaamd die een extra zware gang over de aarde vrijwillig op zich nemen ofschoon zij dit zelf niet nodig hebben, die uit het rijk hierna naar de aarde willen gaan en Mij daarom vragen om andere zielen daardoor te helpen, die dus geen missie hebben te vervullen maar enkel en alleen zelf een belasting voor de medemensen zijn, om hun gelegenheid te geven zich te oefenen in liefde, in geduld, barmhartigheid, zachtmoedigheid, vredelievendheid en rechtvaardigheid, die hun eigen staat van rijpheid daardoor verhogen, maar die al in het rijk hierna een bepaalde staat van rijpheid hebben bereikt die zo'n nieuwe belichaming op de aarde toelaat, omdat een sterke wil om lief te hebben en te helpen de reden van hun verzoek is.

Maar dan zult u ook niet van een toestand van boete doen van die mensen kunnen spreken. Want zielen die nog onrijp zijn, worden niet toegelaten om zich nogmaals te belichamen met het doel hun rijpheid te verhogen. En nooit moet u vergeten dat geen enkele ziel gedwongen wordt haar gang over de aarde te gaan,

maar vrijwillig een lot op zich neemt dat haar tevoren wordt getoond. Het "boeten" voor een schuld op aarde is in zoverre een verkeerde mening, omdat alleen Jezus Christus deze schuld teniet kan doen en de mens dus door Hem alleen vergeving verkrijgt, want Hij heeft "geboet" voor alle zonden van de mensen.

En deze vergeving door Jezus Christus moet eerst zijn verkregen, voordat een ziel zich vrijwillig weer op aarde kan belichamen vanwege een missie of om hulp te bieden. Want een ziel die het licht heeft bereikt is op de hoogte van de liefdeloze staat van de mensen op aarde, in het bijzonder in de eindtijd, en ze is ook bereid er zelf toe bij te dragen dat de mensen de liefde in zichzelf doen ontbranden, dat ze barmhartigheid laten heersen, dat ze alle deugden kunnen ontplooiën wanneer ze in de omgeving van een mismaakte of ongelukkige mens leven. Want steeds weer leg Ik er de nadruk op dat er wel terugplaatsingen naar de aarde bestaan, maar dat deze alle hun bijzondere motiveringen hebben, doch nooit zal een nog onrijpe ziel door mijn wil naar de aarde terugkeren om in te halen wat ze op aarde verzuimde.

Alleen vrijwillige zoenoffers kunnen Mij ertoe bewegen mijn toestemming te geven aan hen aan wie echter altijd de eigen verlossing door Jezus Christus moet zijn voorafgegaan. Dat dan zo'n ziel ook de mogelijkheid is gegeven een hoge graad van rijpheid op deze aarde te bereiken, is te begrijpen, omdat elk vrijwillig offer door Mij wordt aanschouwd en gezegend is.

Amen

BD.8653

23 oktober 1963

Ziekten en genezing

Als u wist welk een zegen ziekte is, als u wist dat de ziekte er toe bijdraagt dat de ziel zich reinigt van afvalsbestanddelen, dat ziekte u helpt, geduldig te berusten in mijn wil en u zich dan niet meer tegen Mij verzet, als u alles aanvaardt zoals het over u komt zoals het door Mij als goed voor u wordt ingezien, dan zult u ook weten dat Ik ook het tijdstip van de genezing weet.

Maar u plotseling gezond laten worden zal Ik vanwege uw wilsvrijheid niet doen, want dan zou u gedwongen zijn aan Mij en mijn macht te geloven. U moet echter zonder dwang tot dit geloof komen. Bovendien weet u dat het doel van het aardse leven van alle mensen daarin bestaat in liefde te dienen. Zo zal dus altijd de een

voor de ander werkzaam moeten zijn wil hij zijn aardse opdracht nakomen. Ik zal dus in het bijzonder die mensen zegenen die altijd bereid zijn bij lichamelijke ziekten en klachten te helpen. Deze mensen zullen door het uit hun liefde voortgekomen inzicht, ook de oorzaak van een ziekte inzien en ook het juiste middel tot genezing weten. En overeenkomstig hun bereidheid tot helpen en hun liefde tot de zwakke en lijdende medemensen, zullen hun genezingen ook slagen. Doch uiteindelijk is mijn wil beslissend voor elke genezing en deze stelt daarom ook een grens aan het werk van een mens als Ik het effect van een langdurige ziekte voor de ziel van de zieke als waardevol inzie. Mijn wil is het die het lot van een mens bepaalt, waartoe ook ziekten behoren waarbij de menselijke wil ondanks alle middelen die aangewend worden niets kan bereiken.

Doch Ik zal het niet veroordelen als de mensen middelen trachten te vinden die degenen die lijden hulp zullen bieden, want zolang de liefdevolle wil om te helpen aanleiding is tot deze onderzoekingen, zolang zal ook mijn zegen daarop rusten. Is echter het verwerven van aardse goederen de drijfveer om zulke middelen te vervaardigen, dan zullen die meestal zonder effect zijn, of zelfs schadelijk voor het menselijk lichaam ondanks schijnbare beterschap. Doch omgekeerd kunnen de onschuldigste middelen voldoende zijn om een genezing te veroorzaken als dat mijn wil is en Ik het tijdstip van een genezing gekomen acht.

Een ziekte moet voor alles de verbinding met Mij in de hand werken. De mens moet zijn toevlucht tot Mij nemen, hij moet Mij om genezing vragen, dan zal Ik hem die mensen tegen laten komen die hun best willen doen om de zieke te genezen, wier gedachten Ik kan leiden omdat zij met Mij verbonden zijn door een leven in liefde volgens mijn wil. Zulke door Mij begenadigde genezers zijn echter maar zelden te vinden, en meer dan ooit grijpen de mensen daarom naar zulke middelen die door het werk dat niet gezegend is geproduceerd zijn. Doch dan zal noch het lichaam noch de ziel genezing kunnen noteren, omdat Ik dit door zulke middelen niet toelaat. Het komt er bij Mij op aan dat de ziel wordt geholpen, zo nodig ook zonder de wil van de mens. Ik wil dat hij zich door de ziekte van de wereld afwendt, wat veel gemakkelijker gaat als hij geen gevolg meer kan geven aan de wensen van de wereld.

U mensen kunt dus altijd de hulp van een arts inroepen, maar de genezing bepaal Ik. En zijn poging zal slechts dan door Mij gezegend zijn, als de drijfveer tot zijn arbeid in de eerste plaats liefde tot de naaste is. En ook alleen dan zult u genezing vinden als u uit uw ziekte voordeel trekt voor uw ziel. Dat u zich overgeeft aan Mij en mijn wil, dat u met geduld uw lijden draagt en Mij ervoor bedankt dat uw ziel grote winst behaalt, als u in uw ziekte de proef doorstaat. U kunt echter ook door een rotsvast geloof in Mij en mijn liefde van elke ziekte bevrijd worden, zoals Ik in mijn aardse levenswandel die mensen genezen kon "wier geloof hen geholpen had". Want voor Mij is niets onmogelijk. En als uw liefde zo diep is dat

ze een levend en sterk geloof voortbrengt, dan zult u ook geen seconde aan mijn liefde en macht twijfelen. En dan kunt u ook onmiddellijk gezond worden, daar die genezing dan geen geloofsdwang voor u is omdat u dan al een rotsvast geloof bezit. Wie van u echter brengt zo'n sterk geloof op dat hij zich zonder te twijfelen van mijn macht bedient? Dat hij zich geheel aan Mij toevertrouwt met de bede hem te genezen en dat hij ook overtuigd is dat zijn bede verhoord wordt? Dan kan waarlijk elk wonder geschieden, zij het aan uzelf of aan uw medemensen voor wie u deze bede vanuit een vast geloof uitspreekt. Maar wie heel innig met Mij verbonden is, leeft ook reeds geheel volgens mijn wil, en hij laat dan het besturen aan Mij over en loopt niet op mijn wil vooruit. Hij draagt dan ook het zwaarste leed met overgave aan mijn wil en bewijst zo zijn ziel een veel grotere dienst dan met de genezing van zijn lichaam. Ik wil het altijd zo bij u bewerkstelligen dat uw lot draaglijk is. En indien een mens door zwaar leed moet gaan, komt ook mijn liefde voor zijn ziel tot uitdrukking, die Mij eens in het geestelijke rijk dankbaar zal zijn dat zij op aarde reeds zoveel afvalstoffen kon kwijtraken. Zij zal Mij dankbaar zijn dat zij door haar lijden ook schuld mocht aflossen en nu veel minder belast het geestelijke rijk kan binnengaan, wat ze met een gezond lichaam nooit had kunnen bereiken.

Amen

BD.8980

23 mei 1965

Zwaar leed kan het kindschap Gods opleveren

Al vaak is het u gezegd dat u het kindschap Gods alleen kunt bereiken wanneer u zich aan Mij overgeeft en ook het leed waar u doorheen moet geduldig draagt om alle aanklevingen van de ziel kwijt te kunnen raken, opdat u bij het binnengaan in het rijk hierna volledig kunt worden doorstraald door het licht van mijn liefde. Want elke ziekte, elk leed dat de menselijke ziel op aarde nog heeft te verduren, lost elk omhulsel op en nu kan de lichtstraal van mijn liefde in alle overvloed de ziel raken omdat ze elke weerstand heeft opgegeven.

Laat u daarom door een moeilijk leven op aarde geen schrik aanjagen. Geloof dat u er de zegen van zult ondervinden die tegen al het leed opweegt. Houd daarom geduldig vol, want uw loon is overgroot en de tijd dat de mens op aarde lijdt is kort vergeleken bij het heerlijke lot dat de ziel wacht en dat de hele eeuwigheid omvat. Daarom moet u met graagte een leven vol van lijden op u nemen. U moet weten dat mijn overgrote liefde u zo'n leven op aarde oplegt om u in korte tijd het doel te laten bereiken dat Ik Me sinds eeuwigheid gesteld heb. Want wat nu na

uw aardse leven komt, is u niet begrijpelijk te maken. Het is het heerlijkste lot dat nu eenmaal alleen mijn "kinderen" beschoren is, die alle rechten van de Vader verkrijgen, die dan ook in staat zijn hetzelfde te doen, waar geen onderscheid is omdat ze het hoogste doel bereikt hebben.

Maar ook voor deze kinderen van Mij ben Ik ondoorgrondelijk, dat wil zeggen: hun streven bij Mij te willen zijn gaat onafgebroken door, ze verlangen naar Mij en hun verlangen wordt steeds vervuld. En het is het toppunt van hun gelukzaligheid dat ze nooit zullen ophouden vurig naar Mij te verlangen, dat ze dus nooit volledig verzadigd kunnen worden omdat Ik eeuwig ondoorgrondelijk ben en blijven zal. Daarom dus moet u in uw aardse leven de moeilijkste voorwaarden aanvaarden. U zult door en door beproefd worden en u moet ook in het grootste leed standhouden en steeds weten dat alleen een grote liefde voor Mij en voor de naaste uw leed kan verminderen, dat u echter niet tot zo'n liefde in staat bent die het leed helemaal uit zou kunnen schakelen en u daarom dankbaar moet zijn wanneer u ook leed moet dragen, want het dient alleen voor uw voltooiing. En niet voor niets heb Ik u gezegd: "Neem uw kruis op en volg Mij na". Want Ik wist dat alleen een gang door het zwaarste leed u het kindschap oplevert, omdat u als mens niet in staat bent tot de liefde die eveneens naar het kindschap voert, ook omdat het aardse leven te kort is wanneer u niet tegelijkertijd leed op u neemt.

Vraag daarom niet waarom Ik een mens laat lijden, denk veel meer aan het resultaat van het lijden. Denk eraan dat alle onrijpe aanklevingen opgelost worden die de ziel nog de volledige aanstraling van liefde beletten en dat het steeds alleen maar een toestand is die voorbijgaat, die dan wordt opgevolgd door een eeuwig geluk, waarvoor u dan nog veel meer leed op de koop toe zou hebben genomen wanneer het uw lichamelijke krachten niet te boven zou zijn gegaan. Dus u die buitengewoon moet lijden, denk eraan dat het 't vurig verlangen naar "kinderen" is, dat Mij ertoe beweegt u in zo'n toestand te plaatsen en dat u eens zelf Mij dankbaar zult zijn voor alle tegenspoed die u in het aardse leven getroffen heeft.

Maar steeds stelt dit ook het volste geloof in Mij, het geloof aan een voortleven na de dood en het geloof in mijn eindeloze liefde voorop, van waaruit u dan al wat er gebeurt, beschouwt als een terugbrengen van het eens gevallen naar Mij, met het doel het kindschap Gods dat Ik niet anders kan bewerkstelligen dan op de weg over de aarde. En wanneer u dit geloof bezit, zult u ook elk leed geduldig verdragen. U zult er steeds alleen een bedoeling in zien en alles op u nemen wat u als mens toch niet veranderen kunt. Maar u zult het berustend dragen, als u door mijn wijsheid en liefde opgelegd om u naar het hoogste doel te leiden.

Doch slechts weinigen bereiken dit hoogste doel. Maar ook die mensen kunnen gelukkig zijn die niet helemaal zonder licht het rijk hierna binnengaan, want ook daar is het hun nog mogelijk hun graad van licht te verhogen. Ook daar kunnen ze steeds hoger klimmen en verkeren ze in een onmetelijke zaligheid, maar ze kunnen het kindschap Gods niet meer bereiken; hiervoor is een gang over de aarde vereist. Ze kunnen evenwel nog een keer deze gang afleggen om een "missie" te vervullen, en zullen dan echter ook niet van gelijk welk lijden verschoond blijven om de hoogste rijpheid te bereiken, om dan eveneens binnen te kunnen gaan in het geestelijke rijk als ware kinderen van de Vader, om nu eeuwig te kunnen scheppen en werken aan Zijn zijde, volgens Zijn wil en toch in alle vrijheid, zoals het Zijn bedoeling is vanaf het allereerste begin.

Amen

**Waarom laat God natuurrampen,
ongeluk en verwoestingen toe?**

BD.2313

24 en 25 april 1942

Voortijdige verwoestingen en de gevolgen

Voor elke materie is voor het rijp worden van het geestelijke dat ze in zich draagt een bepaalde tijd van haar bestaan gesteld die door het geestelijke zelf niet naar believen kan worden verkort. Alleen de wil van de mens staat het vrij het geestelijke vrij te maken van de materie oftewel de tijdsduur van zijn verblijf naar believen te verkorten. Want de taak van de mens is de materie om te vormen en steeds weer nieuwe dingen te scheppen die weer verblijfplaats van het geestelijke worden. Dus is het in zekere zin aan de vrije wil van de mens overgelaten hoe lang het geestelijke in een bepaalde vorm mag verblijven. En steeds weer zal deze wil ook de wil van God zijn als het werk van de mens de omvorming van de materie betreft en zolang het doel van zulke nieuw geschapen vormen weer een dienen is. Alles wat door menselijke wil uit de materie tot stand wordt gebracht, moet weer dienen tot welzijn van de mensheid. Dan stemt de tijdsduur van het uiterlijke omhulsel van het geestelijke helemaal overeen met de wil van God. Maar wordt door de menselijke wil een uiterlijke vorm te vroeg opgelost en wordt aan het werk dat nieuw moet ontstaan geen dienende taak gesteld, dan is dit een ingreep in de goddelijke ordening.

De ontwikkelingsgang van het geestelijke wordt onderbroken of het geestelijke wordt tot een bezigheid gedwongen die geen enkel schepsel op aarde ten goede

komt. Het geestelijke wordt door mensenhand verhinderd om door dienen rijp te worden. Tegelijkertijd matigt de mens zich echter aan, scheppingen voortijdig te verwoesten en ervoor te zorgen dat daardoor het geestelijke in deze scheppingen vrij komt, wat op het gehele geestelijke leven een ongewoon nadelige uitwerking heeft. Want het geestelijke voelt erg goed dat het nog niet de vereiste rijpheid heeft voor zijn volgende belichaming op aarde. En het probeert daarom zich op de mensen af te reageren, wat geen gunstige invloed voor dezen betekent. Het geestelijke kan niet eerder een nieuwe vorm bewonen, dan tot de oude vorm totaal is overwonnen. Bijgevolg wordt zeer veel geestelijks in de komende tijd vrij van zijn uiterlijke omhulsel en kan het de mensen zo lang in het nauw brengen, tot zijn tijd voorbij is en het nu de nieuwe vorm tot verblijfplaats kan nemen. Het nog onrijpe geestelijke, wiens ontwikkelingsgang werd onderbroken door voortijdige verwoesting van de materie, waarvan de reden de liefdeloosheid van de mensen is, gebruikt zijn vrijheid op een manier die de mensen niet tot voordeel strekt. Het houdt zich nog zo lang in de verwoeste materie op, als er zich nog niet verwoeste delen in bevinden en het wacht op zijn nieuwe omvorming. Maar waar het materiaal onbruikbaar is geworden, daar zoekt het geestelijke zich een andere verblijfplaats. Het brengt vooreerst de mensen in het nauw, al naar gelang van hun verlangen naar bezit groot was. En wel stelt het zich aan deze mensen steeds weer voor als datgene, wat de mens heeft verloren, en tracht het diens begeerte op te roepen en de wil aan te sporen hetzelfde te laten ontstaan, om zich daarin weer te kunnen belichamen. En dit betekent voor de mensen vaak een smartelijke toestand, omdat hem daartoe de mogelijkheid ontbreekt. En deze smartelijke toestand is het zich uiten van dat onrijpe geestelijke, dat zich voor zijn onderbroken ontwikkeling op de mens wil wreken. Maar zodra de mens zijn gehele kracht inschakelt om zich van deze verwoeste materie te ontdoen, houdt ook het lastig vallen van de kant van het geestelijke op, zoals al met al de gehele instelling van de mens tegenover de materie maatgevend is, hoe lang het geestelijke zich in diens nabijheid ophoudt en hem bedreigt. Hoe groter het verlangen was en nog is naar de materie, des te grotere invloed heeft het geestelijke en des te meer gebruikt het zijn invloed om het verlangen van de mens nog te vergroten. Waar het niet door menselijk werk mogelijk is, dingen te laten ontstaan die dit geestelijke weer in zich bergen, brengt het andere scheppingen in het nauw. Het probeert zich ermee te verbinden en hun bezigheid te beïnvloeden, wat zich uit in verschijnselen die van het natuurlijke afwijken, dus in onregelmatigheden die in het bijzonder in de plantenwereld aan het licht komen. De onrijpe wezens grijpen verstoring in de goddelijke ordening in, zonder door God gehinderd te worden, opdat de mensen inzien dat elk werk van verwoesting, elke voortijdige vernietiging uit onedele motieven, ook weer een verstoring of in strijd met de wet zijnde uitwerking heeft. Het geestelijke dat voortijdig vrij wordt, is niet krachteloos en kan in vrije toestand steeds het geestelijke dat op gelijke of hogere trap van ontwikkeling staat in het nauw brengen of beïnvloeden. En het

gebruikt zijn vrijheid op een manier dat het zich bij dit geestelijke aansluit en er als het ware samen werkzaam mee wil zijn. Dus nu willen twee intelligenties zich door één scheppingswerk uiten. Het zijn weliswaar steeds alleen maar pogingen, want het geestelijke in de vorm verweert zich er tegen, maar toch wordt het enige tijd in zijn regelmaat gestoord. En dit heeft afwijkingen tot gevolg, die weliswaar geen verstrekkende gevolgen hebben, maar die toch merkbaar zijn. Want God laat het geestelijke op deze manier wel een compensatie zoeken en vinden, maar beschermt de andere scheppingswerken tegen belangrijke veranderingen door zulke wezenlijkheden die nog helemaal onrijp zijn. Alleen moeten de mensen daaraan herkennen, dat elk vergrijp tegen de goddelijke ordening zich weer zo doet gevoelen dat de goddelijke ordening omver wordt gegooid. En dat tot nadeel van de mensen, ofwel door vertraagde groei in de plantenwereld of misoogsten, of ook invloeden door slecht weer, die eveneens vaak het zich afreageren van zulke vrij geworden geestelijke wezens in de natuur, in de wolken of in de lucht zijn. Zeer vaak is de oorzaak de menselijke wil zelf, die scheppingswerken voortijdig verwoest en daardoor zelf de plantenwereld ongunstig beïnvloedt. Want het vrij geworden geestelijke blijft niet werkeloos, maar zoekt nieuwe omvormingen en een nieuw werkterrein, ook wanneer het daar nog niet de benodigde toestand van rijpheid voor heeft, tot het een bij zijn toestand van rijpheid passend omhulsel heeft gevonden en zijn ontwikkelingsgang kan voortzetten.

Amen

BD.2449

14 augustus 1942

Catastrofen in de natuur en hun geestelijke verklaring

De aarde is in eeuwigdurende omwenteling om zichzelf en blijft nooit onbeweeglijk stilstaan. Dit is ook de verklaring voor de ontwikkeling van de aarde uit de oorspronkelijk vloeibare massa tot het vaste lichaam aarde, dat verblijfplaats is geworden van levende wezens van allerlei aard. Maar de kern van de aarde is nog steeds vloeibaar en ook niet geschikt als verblijfplaats voor welk levend wezen dan ook, totdat deze gestold is.

Breekt zich nu door erupties deze vloeibare massa een baan naar de oppervlakte, dan is dit van dezelfde betekenis als een totale vernietiging van alle levende wezens op deze oppervlakte. En daarom zijn zulke uitbarstingen gevreesd door mens en dier, omdat dit hun algehele vernietiging met zich meebrengt. De goddelijke wijsheid laat ze daarom in gevallen van uiterste noodzaak toe, dat wil

zeggen aan elke uitbarsting moet eerst de wil Gods voorafgaan, voordat hij kan plaatsvinden. En dit is gegrond op Zijn liefde en wijsheid.

De krachten in het binnenste der aarde moeten aan één stuk door actief zijn, want dit werkzaam zijn betekent voor de aarde - dat wil zeggen voor alle wezens op het aardoppervlak - mogelijkheid van leven. Want zodra de aarde helemaal is gestold, houdt elke plantengroei op. Deze innerlijke werkzaamheid van de geestelijke krachten is dus al een zeker dienen, om het geestelijke te verlossen. En daarom moet er aan deze krachten eveneens eenmaal de mogelijkheid worden gegeven, hun gang over de aarde te beginnen om zich te ontwikkelen, ofschoon ondenkbare tijden moeten voorbijgaan, voordat dit geestelijke de wisseling van vorm op aarde kan beginnen.

Elke natuurcatastrofe kan dus voor het hoogst ontwikkelde geestelijke wezen, de mens, een einde van zijn levensweg op aarde zijn. Maar het is tegelijkertijd voor het helemaal onrijpe geestelijke het begin van een periode op aarde van weer onvoorstelbaar lange tijd, en daarom als door God gewild te beschouwen. Elke schepping dient alleen het doel het geestelijke positief te ontwikkelen.

Wordt nu van menselijke zijde een positieve ontwikkeling van de ziel niet meer nagestreefd; wordt het doel en de zin van het aardse leven buiten beschouwing gelaten, dan beëindigt God dit leven en geeft Hij tegelijkertijd het geestelijke, dat aan het begin van zijn ontwikkeling staat, de mogelijkheid van een zich voortzettende ontwikkeling. Hij vernietigt in zekere zin, om door het werk van vernietiging nieuwe scheppingen te laten ontstaan, die weer het geestelijke in zich bergen, waaraan de genade van de gang over de aarde werd toegekend. Want waar Gods liefde en wijsheid aan het werk is, gebeurt niets zonder zin of doel.

Amen

BD.5503

10 oktober 1952

Het verlies van aardse goederen kan geestelijke schatten opleveren

Voor datgene wat u mensen aards wordt afgenomen of verboden blijft, krijgt u geestelijk een rijkelijke schadeloosstelling als u er naar streeft u geestelijk te vervolmaken. U zult nooit vergeefse geestelijke verzoeken doen, want elke geestelijk gerichte gedachte is God welgevallig en daarom ook steeds succesvol. Maar hoe dieper u mensen in de materie verstrikt bent, des te minder zijn uw gedachten geestelijk gericht en daarom moet deze materie tevoren van u worden

afgenomen om uw denken te veranderen. En daarom is het steeds alleen maar als een middel ter vervolmaking te beschouwen, wanneer u gedwongen wordt van materiële goederen afstand te doen. Maar nooit zult u met lege handen vertrekken, veeleer zult u des te rijkelijker geestelijke goederen in ontvangst kunnen nemen, als u het alleen maar zou willen. U zult wel aardse materie kunnen bezitten, maar ze mag nooit de baas over u zijn. Ze moet te allen tijde opgeofferd kunnen worden, wat echter alleen gemakkelijk is wanneer de waarde van geestelijke goederen wordt ingezien. En deze waarde zult u mensen pas beseffen als u zich in aardse nood bevindt, als menselijke bijstand u niet gegeven kan worden maar altijd om geestelijke bijstand moet worden gevraagd, die dan ook als buitengewoon krachtgevend wordt ervaren.

Wat u aan aardse goederen bezit kan van u worden afgenomen, maar nooit zult u het verlies van geestelijke goederen hoeven te vrezen, als u zich gelegen laat liggen aan het bezit ervan. Het verlangen naar geestelijk bezit zal steeds worden vervuld, maar aards bezit blijft niet gegarandeerd uw eigendom. Alleen wanneer u het juist - dat wil zeggen naar de wil van God - gebruikt en dus tot zegen van uw medemensen bezig en werkzaam zult zijn, dan zal God het ook voor u zegenen en vermeerderen. Maar dan hebt u mensen u al zelf losgemaakt van de materie. U begeert ze niet meer met heel uw hart, maar werkt ermee ten bate van uw medemensen. Maar klaag niet als aards bezit van u wordt afgenomen, dan weet God waarom Hij het toelaat en ook het verlies van zulke goederen strekt u tot zegen. Want dan overlaadt Hij u met genadegaven van geestelijke aard en dan hoeft alleen uw wil bereid te zijn, ze te benutten voor eigen voltooiing en die van uw medemensen. Treur daarom nooit om materiële goederen die van u worden afgenomen. Ze zijn waardeloos voor de eeuwigheid, maar het verlies ervan kan u waardevaste goederen opleveren die u gelukkig kunnen maken, al op aarde en eenmaal in het geestelijke rijk. Wat u zich geestelijk verschafft en verzamelt, zal voor u behouden blijven en een rijkdom betekenen die onvergankelijk is. Maar wat u aan aards materiële goederen bezit, geef dat graag en met vreugde weg en ruil deze in voor geestelijke goederen, want de tijd komt, waarin alleen maar deze goederen zullen baten, waarin alles vergaat wat u heden nog uw eigendom noemt.

Amen

BD.8812

15 juni 1964

Waar is God (Ongeval in Keulen en vraag)

Ik wil u zelf het antwoord geven op de vraag, waarom Ik het heb toegelaten dat u zo getroffen werd door kommer en leed, door zorgen en noden, waarin ook u door dit gebeuren werd geplaatst: u bent niet in staat mijn liefde daarin te herkennen en toch beweegt overgrote liefde voor u mensen Mij, hoewel Ik het werkzaam zijn van een mens niet heb verhinderd die in opdracht van mijn tegenstander een daad verrichtte die diepste leed over de mensen bracht. Maar u allen waardeert het leven op aarde aards te hoog. U allen weet niet dat dit aardse leven u alleen gegeven is tot beproeving van uw wil, dat het als het ware een laatste pleisterplaats is van een eindeloos lange weg over de aarde die u zult moeten afleggen en dat na beëindiging ervan, u volledig vrij van elke materiële boei het geestelijke rijk binnen zult kunnen gaan. Maar voor u is dit aardse leven het voornaamste. U leeft het alleen ter wille van het aardse bestaan zelf. U denkt er niet aan of u uw wil juist beproeft, of u de verplichtingen nakomt die Ik aan u stel, vooral wanneer u uiterlijke gebruiken uitoefent die voor mijn ogen geen waarde hebben. Daarom verhinderde Ik niet de daad van diegene die in opdracht van mijn tegenstander handelde, van het effect bewust dat de aandacht van veel mensen erop gericht zou worden, wat al uit de vraag is op te maken: "Hoe kon Ik dit toelaten?"

U zult levend moeten worden in het geloof, aan een dood geloof beleef Ik geen genoeg. Maar u leeft gedachteloos voort, u zoekt niet naar de waarheid die u alleen vrij kan maken. Maar nu is het moeilijk u duidelijk te maken in hoeverre een mens zich door ongewone nood kan zuiveren en hoe weinig tijd u allen nog rest om deze reiniging van uw ziel te bereiken. Er kan u mensen, die nog helemaal niets weten over de reden van uw menszijn op deze aarde, ook niet duidelijk worden gemaakt welke grote schuld u eens op u had geladen en dat u daarom ook de weg naar Jezus Christus zult moeten vinden om van deze schuld vrij te worden. Dat u echter, zoals u nu voortleeft, geen weten over Diens verlossingswerk bezit, dat u wel aanneemt wat er van u gevraagd wordt te geloven, maar dat dit geen levend geloof is, een geloof waarvan Ik zelf heb gezegd dat u dan niet meer zult kunnen sterven, dat u door Hem zelf verlost zult worden omdat Hij alle schuld op zich heeft genomen, omdat Ik zelf in Hem mens ben geworden en de schuld dus voor u tenietdeed.

Ik moet u allen toeroepen door zulke gebeurtenissen. Maar geloof het, die daardoor getroffen zijn lijden niet in die mate zoals de medemensen het aannemen. Voor hen is mijn genade zeker, want ze zijn alleen het slachtoffer van verblind denken. Maar Ik spreek de mensen allen aan dat ze hun standpunt moeten innemen tegenover dat wat hun tot nu toe als waarheid werd voorgehouden. En die overleden zijn hebben hun leven gegeven en ze zullen ook hun loon ontvangen. Maar u die vraagt, waarom heeft God zo'n gebeuren toegelaten, houdt u zelf met de gedachten bezig en ontkent het bestaan van Mij niet, want al herkent u Mij ook niet als een God van liefde, zo weet u toch van

een Macht boven u Die uw lot stuurt en uw levenseinde bepaalt. Maar geloof het, dat mijn liefde eindeloos is, dat ze alles omvat en geen van mijn schepselen vergeet en ook allen naar de eeuwige gelukzaligheid wil leiden. Maar welke middelen Ik ook gebruik, al komt het u nog zo wreed voor: Ik bereik het doel dat de ziel zich geheel zuivert en dat ze Mij daar eens dankbaar voor zal zijn in de eeuwigheid.

Zodra u uw aards bestaan als een doorgangstation leert beschouwen en niet als doel op zichzelf, zult u ook mijn heersen en werkzaam zijn eerder begrijpen. U zult ook serieus in een voortleven van de ziel moeten geloven. En waar is dit geloof in waarheid nog aan te treffen? Voor u betekent het aards bestaan alles, u leeft het steeds met het oog op aardse successen. U leeft het leven niet ten volle doordat u voor uw ziel zorgt. En wat u ter wille van haar doet, zijn gebruiken en uiterlijkheden die geen enkel nut voor u hebben, want de innerlijke band met Mij ontbreekt. Maar wie deze heeft, zal ook niet vragen, maar zich berustend schikken in zijn lot. Hij zal innig tot Mij bidden om mijn hulp en zijn gebed zal luiden: "Vader, Uw wil geschiede".

Amen

Waarom laat God de plotselinge en smartelijke dood toe?

BD.3258

16 september 1944

Doel van het vroegtijdige sterven

Voortdurend wordt de mensen het vergaan van aardse zaken voor ogen gehouden en steeds worden ze geconfronteerd met de dood wanneer talloze mensen vroegtijdig overlijden. Ze staan machteloos tegenover de gebeurtenissen die leed en ellende over de mensen brengen. Maar hun instelling veranderen ze niet en ze denken ook niet over de eigenlijke oorzaak van het lijden en het vervroegde sterven van mensen na.

Daarom neemt het leed steeds meer smartelijke vormen aan. De mensheid zal vol ontzetting het komende wereldgebeuren op de voet volgen en verstijven van schrik over de omvang van de rampspoed die over hen losbreekt. Want ze wil niet anders, de mensen raken immers helemaal niet onder de indruk van de ellende van deze tijd en trekken er geen voordeel uit voor hun ziel.

En daarom gebruikt God de sterkste middelen om hen wakker te schudden uit hun slaaptoestand. Want of ook de mensen lichamelijk lijden of door wereldlijke zaken, hun zielen blijven er onaangeroerd door. Zij blijven onverschillig tegenover de slagen van het lot, daar zij anders zouden proberen zich te veranderen vanuit het besef dat hun geestelijke houding de aanleiding is van het toegenomen leed op aarde.

En daarom moeten ook zoveel mensen vroegtijdig sterven, omdat een langer blijven leven hun zielen eerder tot nadeel dan tot voordeel zou zijn. Zij zouden hun geloof geheel verliezen en alleen nog maar aan hun aardse bestaan denken. Daarom laat God het ook toe dat zo talloze mensen het lichamelijke leven verliezen ondanks hun gebrekkige staat van voltooiing, om een negatieve ontwikkeling te verhinderen. Om hun nog de mogelijkheid te geven in het hiernamaals tot voltooiing te komen, want de toestand op aarde blijft voor hen niet verborgen en zij kunnen ook het verdere verloop volgen en tot het inzicht komen dat de mensen zelf schuldig zijn aan het grote aardse leed door de verwaarlozing van hun zielenheil, door ongelovigheid, door een verkeerde levenswandel en door liefdeloos denken.

Ook kunnen de mensen die God reeds vroegtijdig wegroept van de aarde in het aangezicht van de dood nog tot inzicht komen, ze kunnen zich nog innig met God verbinden, ze kunnen door groot verdriet nog gelouterd worden. En dan heeft dat voor hen een verhoogde graad van rijpheid tot gevolg, wat een langer leven op aarde hun niet zou hebben opgeleverd. In dat geval is een vervroegd sterven voor hen nog een zegen.

En hoe groot het lijden op aarde ook is, het is alleen maar een middel om zielen te winnen, maar door weinig mensen als zodanig ingezien. De grootte van de nood moet hen de weg tot God doen vinden, die iedere nood afwenden kan en ook afwenden zal, als de mens gelovig Zijn hulp blijft verwachten.

Waar echter ook deze grote nood zonder resultaat blijft, waar de mensen Hem vergeten en daardoor in het grootste gevaar verkeren geheel op de afgrond aan te sturen, daar beëindigt God zo menig aards leven en Hij laat onmenselijk schijnende rampspoed toe. Want Hij denkt steeds aan de zielen van de mensen en tracht deze te redden, ofschoon het lichaam daarbij vergaat. Want niets is verkeerd wat Hij doet, maar alles is goed en tot zegen van de ziel van de mens.

Amen

30 april 1947

Het uur van de dood - Verklaring voor het lijden

U weet nooit hoe uw einde is. En daarom moet u elke dag de barmhartigheid van God aanroepen, opdat die zich naar u toe mag wenden in het uur van de dood. Zelfs als u leeft naar de wil van God, kan uw einde zwaar zijn als dit ertoe moet dienen u geheel te ontdoen van afvals substanties en voor eeuwig vrij te maken. Gods wijsheid en liefde gaan naar u uit tot in het laatste uur op deze aarde, en als uw ziel nog vatbaar is voor verandering, wordt u daartoe nog gelegenheid gegeven in het uur van de dood.

Daarom moeten aan God toegewijde mensen vaak lichamelijk lijden, waarvoor de mensen geen verklaring vinden omdat zij er de liefde van God niet in kunnen zien. En toch is het de liefde van God die dat leed over de mensen laat komen, omdat leed het beste middel is om rijp te worden en het in korte tijd de ziel nog die graad kan opleveren, die nu in het hiernamaals toelaat met licht doorstraald te worden. En de ziel is haar Schepper dankbaar als zij vrij geworden is en Gods liefde en erbarmen beseft. En zo moet alle lijden als een bewijs van de liefde van God worden gezien en zelfs het einde is gelukkig als het met leed gepaard gaat, ook al lijkt het niet zo. De ziel maakt zich dan wel met pijn van het lichaam los, stijgt echter dadelijk op in het rijk van de zalige geesten. Zij verlaat niet alleen lichamelijk maar ook geestelijk de aarde en neemt ook de uitgerijpte substanties van het lichaam mee, want elke graad van lijden op aarde lost het omhulsel op dat de ziel nog omsluit.

En zalig is de mens die zich nog op aarde totaal kan vrijmaken van het onrijpe geestelijke, want hij heeft het aardse leven benut voor de verlossing en hij verzet zich ook niet meer tegen de wil van God. Hij zal in het uur van de dood wel worstelen om de vrede van zijn ziel, nooit echter het lichamelijke lijden als onrechtvaardig ervaren. Zijn ziel weet dat het afloopt, dat er ook aan het lichamelijke leed een einde komt en dat de ziel uit dit leed haar voordeel trekt, ook al is zij niet meer in staat dit inzicht aan het lichaam over te brengen. Het lichaam laat echter de ziel los zodra het de volmaaktheid van de ziel voelt, omdat dan zijn opdracht vervuld is deze ziel een verblijfplaats te hebben verschaft. Het uur van de dood kan voor u allen zwaar zijn. Het kan voor u echter ook een zacht inslapen zijn om dan in het lichtrijk te ontwaken, wanneer u geen leed meer nodig hebt. Wanneer de ziel zich reeds op aarde met God heeft verbonden en Hij haar nu thuis haalt in Zijn rijk - in uw vaderhuis - om u zalig te maken. U weet echter niet hoe uw einde is. Vraag daarom God om erbarmen. Vraag Hem om Zijn genade en kracht, als God voor u nog lijden nodig acht, en u zult ook het uur van de dood verdragen. Alleen uw lichaam zal lijden, de ziel echter zal vol vreugde het lichaam verlaten en opwaarts zweven in de sferen van het licht.

Amen

BD.8772

6 en 7 maart 1964

De vroege dood van kinderen

En Ik zal u van kracht voorzien, omdat Ik uw medewerking op aarde nodig heb, waarvoor uw vrije wil vereist is. Ik zou waarlijk voor Mij zelf ook vaten kunnen kiezen en die bestemmen om voor Mij werkzaam te zijn, maar dat is niet in overeenstemming met mijn eeuwige wet van ordening. Want alleen de vrije wil moet en kan beslissend zijn, die dan ook de zekerheid van slagen biedt. En er zijn ook wel mensen bereid voor Mij te arbeiden, maar vaak ontbreken de voorwaarden om een verlossing op aarde te bewerkstelligen.

En daarom weet Ik wie deze arbeid vrijwillig op zich neemt en Mij als een geschikt opnamevat dient. En zo'n vat zal Ik dan ook weten te behouden en door alle noodsituaties heen leiden, in het bijzonder als het verlangen naar het wereldse een mens niet meer vervult. Als hij aardse verlangens geheel opzij zet, juist ter wille van geestelijke arbeid die hij als bovenmate belangrijk herkent. En daarom zal de arbeid in mijn wijngaard door kunnen gaan en uw moeite zal altijd door Mij gezegend zijn, want het gaat erom nog veel opheldering te verschaffen aan de mensen die er een open oor voor hebben. Die zich zelf met Mij in verbinding stellen en vragen opwerpen die Ik hun door mijn dienaren op aarde beantwoord.

Het wordt u steeds weer gezegd dat Ik vele scholen heb in het geestelijke rijk en dat het gehele universum scheppingen bevat die alle voor het uitrijpen van het eens gevallen geestelijke moeten dienen. En elk scheppingswerk heeft zijn eigen bestemming. Het zal steeds in dienst staan van de opwaartse ontwikkeling van die wezens van wie hun toestand beantwoordt aan de levensvoorwaarden van die schepping. En zo kunnen zielen die de gang door de scheppingen van de aarde hebben afgelegd zich ook op andere hemellichamen belichamen ter wille van bepaalde capaciteiten die alleen Ik zie, die een uitrijpen op andere hemellichamen verzekeren en dan die zielen ook nog de belichaming als mens op aarde kunnen opleveren, en die dan vaak al met een bepaalde missie kunnen worden belast. En dat verklaart u dan ook het sterven van kleine kinderen en de allerkleinsten, wier zielen niet opgewassen zouden zijn tegen hun gang over deze aarde. Die echter niet meer als aan Mij geheel weerspanning bestempeld kunnen worden, zodat Ik hun een andere mogelijkheid tot verdere ontwikkeling geef in een van de talloze

scholen, die ook voor het merendeel aan hun taak voldoen en het wezen een zekere rijpheid opleveren.

Het is deze wezens weliswaar niet mogelijk het kindschap Gods te bereiken, waarvoor een door hen met succes doorlopen leven op aarde voorwaarde is, maar toch kunnen ze ook in het geestelijke rijk gelukzaligheid bereiken. Ze kunnen ook eenmaal - als zij al een hoge lichtgraad bereikt hebben - weer naar de aarde komen ten behoeve van een missie, en dan ook het kindschap Gods verwerven. Er spelen bij de belichaming van de ziel als mens zoveel omstandigheden, begaafdheden en ook de graad van rijpheid mee die zij in haar voorstadia reeds bereikt heeft en die niet door een aards leven mag afnemen maar door de zwakheid van het lichaam kan verminderen als de ziel zich belichaamt in een voor haar toestand niet geschikt moederlichaam, zodat de moeilijkheden om uit te rijpen dan groter zijn en een totale mislukking tot gevolg kunnen hebben. Dan bevrijd Ik die ziel weer uit haar omhulsel en plaats haar daarheen waar voor haar een hogere ontwikkeling gemakkelijker en zeker is, omdat die ziel Mij geen sterke weerstand meer biedt.

Zodoende zijn er vele mogelijkheden om het eens gevallen te helpen tot Mij terug te keren. De aarde is weliswaar het geringste en ook armzaligste scheppingswerk, het kan echter het hoogste geestelijke succes opleveren wanneer het wezen bereid is deze weg te gaan. En toch zie Ik van tevoren of de vrije wil of ook andere redenen een verder uitrijpen van de ziel onmogelijk maken, en steeds zal Ik daar helpend ingrijpen waar de hulpeloosheid van de ziel dat vereist, die het haar opgelegde lot niet aankan en Mij toch niet met opzet weerstreeft.

U mensen kunt dat niet beoordelen, maar alles vindt zijn reden in mijn liefde en wijsheid. En zo moet u ook in de vroege dood van kinderen een beweegreden van mijn kant aannemen, want niets geschiedt zonder zin of doel. En alles gebeurt alleen tot het welzijn van het geestelijke dat zich eens van Mij afkeerde, en weer tot Mij terugkeren moet. En Ik heb oneindig veel mogelijkheden om mijn doel eenmaal te bereiken, en eens zult u zelf ook alles weten en inzien wat de aanleiding was van mijn beleid en de uitvoering ervan. Steeds echter ben Ik bezorgd om het zwakke en Ik zal het op elke wijze bijstaan. Want Ik ken ook de mate van weerstand van een ziel, hoever die verzwakt is en of en hoe die nog verder zal verslappen. En daaraan beantwoordend plaats Ik de ziel daarheen, waar zij het snelst haar doel bereikt.

Wel is de gang over de aarde de enige mogelijkheid om het kindschap Gods te bereiken, maar Ik weet ook dat, en in welke mate, een ziel in gevaar is ook de reeds bereikte graad te verliezen en af te glijden. En dan verhinder Ik dat met het oog op de nog zeer geringe weerstand tegen Mij, maar zo, dat de vrije wil er niet door kan worden bepaald en dit ook een terugval niet uitschakelt. De ziel kan

echter al vóór haar belichaming als mens beslissen of zij de gang over de aarde wil gaan, en haar vrije wil wordt gerespecteerd. En zo kan ook het lot uitgelegd worden van kinderen die door geweld de dood gevonden hebben, die evenzo de gelegenheid geboden wordt op andere hemellichamen hun ontwikkelingsgang voort te zetten en ook uit te rijpen, al is het ook onder andere voorwaarden.

Iedere ziel kan - als zij dat ernstig wil - ook weer als mens op de aarde komen, met het doel het kinschap Gods te bereiken, wanneer zij, in een bepaalde lichtgraad staande, vrijwillig een missie op zich neemt die grote eisen aan zo'n ziel stelt. U mensen kunt niet alles doorzien, en mijn besturen en mijn werkzaam zijn zal door u nooit ten volle begrepen worden. Maar Ik ken talloze wegen om mijn schepselen opwaarts te helpen en Ik ken ook het verloop en de afloop van elk aards bestaan. En toch grijp Ik alleen dan in en breng zelf een verandering in het gebruikelijke verloop aan, als een gewillige ziel daarmee geholpen kan worden, wat echter Ik alleen weet. De gang over de aarde als mens is moeilijk, en er is kracht voor nodig en de wil hem met geestelijk succes af te leggen. Het zwakke help Ik te allen tijde als het Mij geen sterke tegenstand meer biedt. Maar op welke wijze mijn hulp tot uitdrukking komt, moet u aan mijn liefde en wijsheid overlaten. Maar steeds zal Ik moeite blijven doen mijn schepselen tot de uiterste voltooiing te brengen. En steeds zal Ik die middelen aanwenden die Mij succes verzekeren. Want Ik verlang naar mijn kinderen en er zal er niet één in het verderf laten storten dat al naar Mij op weg is, wat Ik inzie en waar Ik dan ook naar handel.

Amen

BD.7170

21 juli 1958

Verklaring van de vele sterfgevallen: het sluiten van de poorten in het hiernamaals

De poorten die de toegang waren van de zielen naar het rijk hierna, worden voor lange tijd gesloten. Dat zal alleen voor diegenen begrijpelijk zijn, die weten dat er een verlossingsperiode ten einde gaat, die weten dat deze eindigt met de hernieuwde kluistering van het geestelijke dat als mens faalde bij zijn wilsproef, dat weer weggezonden is in de diepte en daarom opnieuw de eindeloos lange ontwikkelingsgang door de scheppingen van de nieuwe aarde moet gaan. Totdat dit einde is gekomen zijn ook de poorten geopend naar het rijk hierna. Dat wil zeggen: zij die tot dan toe nog van de aarde worden weggenomen, worden opgenomen in het rijk hierna, in het rijk van de geesten en ze hebben nog een

korte tijd ter beschikking om zich uit de duisternis naar het licht omhoog te werken, waarbij hun veel hulp wordt geboden opdat ze niet nog in het rijk hierna in de diepte vallen en dan hetzelfde lot moeten ondergaan: gekluisterd te worden in de vaste materie.

Het is dus een zeer grote genade wanneer mensen die een onrijpe geest hebben nog worden weggeroepen, wanneer ze niet tot aan het einde van deze aarde hun aardse leven behouden en er dan nauwelijks nog een mogelijkheid is dat ze de weg naar God vinden en Hem aanroepen om erbarmen. En er zijn thans veel mensen op aarde die alleen maar meer onverschillig zijn, dan dat ze zich inzetten voor de rijpheid van hun ziel, die echter ook niet bij het satanische kamp kunnen worden geteld, maar in het grootste gevaar verkeren nog aan hem ten prooi te vallen voor het einde. En dezen wil God nog een gelegenheid geven hun staat van rijpheid een weinig te vergroten. En daarom roept Hij ze voortijdig weg. Want onherroepelijk loopt de tijd van verlossing ten einde die het als mens belichaamde geestelijke is toegestaan. En wat dat betekent kan slechts zelden een mens begrijpen. Want ook in het geestelijke rijk zal er een scheiding van geesten plaatsvinden. Ook in het rijk hierna verblijven nog ontelbare zielen in diepste duisternis, bij wie alle verlossingspogingen tevergeefs waren en die daarom ook het lot van diegenen moeten delen die in de materie opnieuw worden gekluisterd.

Daarom vindt ook in het rijk hierna ijverige verlossingsarbeid plaats, ook aan de zielen in de duisternis wordt het evangelie gepredikt. Dat wil zeggen, er wordt hun de mogelijkheid geboden het aan te horen, maar ze worden er niet toe gedwongen. Alles wordt geprobeerd om nog te redden wat mogelijk is, omdat God iedere ziel zou willen helpen nog in deze verlossingsperiode een lichtje te ontvangen, omdat Zijn oneindige liefde iedere ziel dit verschrikkelijke lot zou willen besparen, dat diegenen beschoren is, die zich nog helemaal in de handen van de tegenstander bevinden, aan wie ze moeten worden ontrukkt. Maar wie op de hoogte is van het lot van dezen, zal ook een zekere troost daarin vinden wanneer God voortijdig mensen uit het leven wegroept, omdat hij dan ook weet dat dit een werk van erbarmen is ten behoeve van zulke zielen opdat ze aan het verschrikkelijke lot ontkomen. Want iedere ziel wordt in het hiernamaals door uitermate hulpvaardige lichtwezens bewerkt en al het mogelijke wordt gedaan om hen enige schreden omhoog te leiden. Want dan zijn ze aan het gevaar ontsnapt in de diepte terug te zinken en dan blijft hun die hernieuwde gang over de aarde bespaard.

Doch met het einde van deze aarde is ook deze mogelijkheid voorbij, in het geestelijke rijk te worden opgenomen en verder rijp te kunnen worden, want er zullen aan het einde alleen satanisch gerichte mensen zijn, naast de kleine schare van hen die God trouw blijven en die Hij zelf zal halen op de dag van het gericht. En daarom moet ieder dankbaar zijn die het einde niet hoeft mee te maken, want

voor hem schijnt er een straal van hoop dat hij genade heeft gevonden en niet verloren hoeft te gaan.

Amen

Wat laat God in de toekomst toe?

BD.2400

8 juli 1942

Het leed komt over rechtvaardigen en onrechtvaardigen

Het is in het goddelijk besluit voorzien dat er een tijd van ontzaglijk leed over de aarde komt ter wille van de menselijke ziel. Redding van dezen zal alleen nog door veel leed mogelijk zijn en dus zal de mensheid veel kommer en nood hebben te verdragen, welke een verandering van het denken tot gevolg moet hebben. En er zullen vele rechtvaardigen moeten lijden ter wille van deze zielen en dit dient weer hun positieve geestelijke ontwikkeling en de vervolmaking van hun ziel. Ze zijn als het ware gedwongen, hun toestand van lijden die ze niet geheel kunnen ontgaan, aan hun medemensen op te offeren. Dat wil zeggen als ze deze zonder morren en klagen dragen en zich berustend in alles schikken, offeren ze als het ware al het leed op aan diegenen die loutering nodig hebben.

De rechtvaardige moet met de onrechtvaardige lijden en vaak de gevolgen van de levenswandel van de laatsten mee verdragen, maar de toestand van rijpheid van zijn ziel laat hem ook de noodzakelijkheid inzien van datgene wat God over de mensen zendt, en zo schikt hij zich zonder klagen in zijn lot. Hij is al doordrongen van de wil van God en biedt Hem geen tegenstand in zijn denken en voelen. Veel meer probeert hij de medemensen de zin en het doel van de zware beproeving duidelijk te maken en hen te bewegen afstand te nemen van de wereld en zich te wijden aan de zorg voor hun ziel. Hij houdt hen hun verkeerde levenswandel voor en de gevolgen ervan, en helpt diegenen die te zwak en toch van goede wil zijn.

De rechtvaardige moet met de onrechtvaardige lijden. Toch zal voor hem het leed draaglijk zijn omdat hij niet zonder God zijn weg over de aarde gaat. Hij zal kracht ontvangen en het leed niet zo zwaar voelen als de medemens die loutering nodig heeft, en dus schikt hij zich berustend in de goddelijke wil. En als hij zijn leven moeten laten, dan wordt hem dubbele genade verleend in het rijk hierna, zodat hij de genaden van het leven op aarde niet verliest als hij zijn graad van rijpheid nog niet heeft bereikt. Dan heeft hij zijn leven gegeven voor de

medemensen en dit zal hem vergolden worden. Want God geeft allen naar hun verdiensten en elk onverdiend leed heeft de rijkste zegen tot gevolg, zodra de mens zich berustend schikt in alles wat God hem zendt.

Amen

BD.3318

4 en 5 november 1944

De geweldige stem van God - Einde van de strijd

Luid en indringend zal de stem van God weerklinken en het lot der volkeren zal worden beslist, want God zelf zal het vonnis uitspreken door de krachten der natuur. En tegen Zijn rechtspraak zal niemand zich kunnen verzetten, want het zal rechtvaardig zijn en de mensen treffen die zich schuldig hebben gemaakt aan grote ellende en hun onrecht niet willen inzien.

Het zal een buitengewoon treurig gebeuren zijn en talloze mensen zullen om het leven komen. Het gebeuren is echter niet tegen te houden, omdat de mensen door niets meer kunnen worden geschokt, wat menselijke wil bewerkstelligt. En daarom moeten de mensen worden opgeschrikt door een gebeuren dat door menselijke wil niet kan worden afgewend of beëindigd en dat een grote ontzetting teweegbrengt, omdat ieder de dood voor ogen staat en zich moet voorbereiden op het tijdelijke einde. En dit gebeuren komt steeds dichterbij. Dag na dag gaat voorbij zonder dat de mensheid verandert en de lankmoedigheid Gods talmt nog steeds om de mensen nog de gelegenheid te geven om te keren voordat Zijn stem weerklinkt.

Maar nu loopt ook het wereldgebeuren ten einde, omdat het natuurgebeuren op til is, omdat het binnenste der aarde in oproer raakt en alleen op het moment wacht waarop God de krachten der natuur de vrijheid verleent dat ze zich uit hun boeien kunnen bevrijden. Want de mensen kunnen er geen punt achter zetten, dus grijpt God in en roept Hij het een halt toe. Het slechte wordt beëindigd, maar iets wat nog veel erger is zal er het gevolg van zijn, want de mensen raken in vreselijke nood en staan in algehele radeloosheid tegenover de ontketende krachten der natuur. Ze kunnen noch vluchten, noch het woeden ervan tegenhouden of verminderen. Ze zijn er aan overgeleverd en hebben maar één Redder aan wie ze zich kunnen toevertrouwen in hun nood, die ze aan kunnen roepen om hulp en die de macht heeft hen te helpen.

Maar slechts weinigen erkennen en aanvaarden Hem. Weinigen voelen zich schuldig en wachten onderdanig op Zijn rechtspraak in het besef van hun zondigheid. En over deze weinigen zal God zich ook ontfermen in de uren der vernietiging, die de goddelijke wil laat gebeuren, omdat anders de geestelijke nood niet kan worden opgeheven en de aardse nood voortdurend door menselijke wil wordt opgevoerd. En omdat de mensen er geen einde aan maken, bepaalt God het einde van een strijd die de hele wereld in beroering brengt. En er zal een schreeuw van ontzetting over de aarde schallen die de mensen doet verstijven. Want de grootte van de rampspoed zal alle de oren doen spitsen en laten sidderen voor een herhaling.

En God doelt erop dat de gehele mensheid belangstelling toont, dat ze zal luisteren naar Zijn rechtspraak, dat ze de schuldigen onderkent en Gods rechtvaardigheid. Want nog zal ieder die strijdt menen in zijn recht te staan. Nog wordt alleen de macht gewaardeerd en niet het recht en Gods zegen kan niet rusten op handelingen die te verafschuwen zijn omdat ze ingaan tegen het goddelijke gebod der liefde.

En God zal de mensen straffen met hetzelfde wat zij doen. Alleen is Zijn werk van vernietiging nog geweldiger, opdat ze Hem daaraan herkennen. Want ook het geestelijke komt in opstand dat - nog onvrij - uit de goddelijke ordening wordt weggerukt en deze toestand als kwellend ervaart. Want al zou het ook door menselijke wil vrij worden, het kan zich niet verheugen in zijn vrijheid omdat het niet de vrijheid van de volmaaktheid is. Maar het geestelijke is de mogelijkheid afgenomen om werkzaam te zijn, waarover het in opstand komt. En het zal actief zijn waar het gelegenheid wordt geboden. Maar in het bijzonder zal het zich verbinden met het nog gekluisterde geestelijke en trachten dit te bewegen zijn omhulsel eveneens open te breken, waarbij het dit behulpzaam is. Het probeert daardoor de mensen te dwingen weer opbouwend werkzaam te zijn opdat het weer de mogelijkheid gegeven is nieuwe scheppingen te betrekken om de ontwikkelingsgang voort te kunnen zetten.

En God hindert het geestelijke dat door menselijke wil is vrij geworden niet, zoals Hij ook Zijn toestemming geeft als de materie in het binnenste der aarde zich roert, als het geestelijke streeft naar het licht en probeert zijn omhulsel open te breken. God trekt voor korte tijd Zijn wil terug en hij laat de wil van het geestelijke de vrije loop, wat echter - daar dit nog helemaal onrijp is - een werk van verwoesting van kolossale omvang betekent. En zo plaatst zich tegenover de menselijke wil een wil die de eerste overtroeft, die schijnbaar elke goddelijke liefde en wijsheid lijkt te ontberen en die de algehele toestemming van God krijgt.

Maar de mensheid buigt zich niet voor God. Ze stopt niet met haar vernietigingsstrijd. Ze is door demonen overmand en laat zich door hen aandrijven. Ze wordt steeds meer een prooi van de kwade macht en toont dit in haar werken en maatregelen. En om deze achteruitgang een halt toe te roepen, komen Gods wil en almacht openlijk in actie. Hij doet de aarde schudden en met haar de mensheid, opdat ze tot bezinning mag komen en veranderen. Want het is de laatste tijd die nog benut kan worden voor de ziel. En daarom zal God Zijn stem laten weerklinken, krachtig en geweldig. En Hij roept de mensen toe: Houd op met uw woeden dat uw ziel in het verderf sleurt. Verander uzelf eer het te laat is en denk aan Diegene die regeert over hemel en aarde, die uw Schepper en Behoeder is en wiens liefde u met voeten treedt. Denk na over uw einde, want het is zeer nabij.

Amen

BD.8033

5 november 1961

Het aanstaande natuurgebeuren

Reeds binnen afzienbare tijd zult u de waarheid ondervinden van mijn woord, want Ik zal spreken door de krachten der natuur zoals Ik het steeds heb verkondigd. En mijn stem zal u dan niet kunnen ontgaan, want zij weerklinkt met geweld en brengt de wereld in oproer. En het gebeuren is, ofschoon plaatselijk begrensd, van zulk een geweldige omvang dat het iedereen zal ontzetten, zelfs als hij er later van in kennis wordt gesteld. Want in het begin zijn de landstreken die daardoor getroffen zijn geheel afgesneden van de buitenwereld. Een onheilspellend zwijgen zal over het gebied van de catastrofe liggen omdat alle verbindingen naar buiten zolang verbroken zijn tot de eerste ontzetting over is. En dan zal de wereld vernemen dat er iets is voorgevallen, voordat haar bekend gemaakt is dat er iets verschrikkelijks is gebeurd.

Maar de mensheid moet door Mij zo scherp toegesproken worden omdat zij zich doof houdt voor het zachte aanspreken van Mij, omdat de mensen geen geloof schenken aan mijn woord dat hun van boven toekomt en hun door mijn boden wordt verkondigd. Daarom moet Ik Mij zo uiten dat mijn stem niemand zal kunnen ontgaan. En Ik moet over de mensen een gericht laten komen waaraan veel mensen ten offer zullen vallen. Maar toch mogen zij mijn liefde en genade ervaren, ondanks het vroegtijdig beëindigde leven.

U moet dus de waarheid van mijn woord inzien en dan uw wil actief laten worden, want uw wil zal ook na deze catastrofe vrij kunnen beslissen omdat Ik hem niet dwing zich tot Mij te keren. Maar dit ontzettende natuurgebeuren kan er toe bijdragen dat de mensen de weg naar Mij vinden, omdat de nood enorm groot is en van geen enkele kant redding te verwachten is. Wat echter onmogelijk lijkt, is bij Mij toch mogelijk. En als de mens daaraan denkt en tot Mij roept in geest en in waarheid, dan zal hij ook iets wonderbaarlijks mogen ervaren. Ik zal Mij aan hem zo duidelijk openbaren dat hij de macht en ook de liefde inziet van zijn God en Schepper en zich nu tot Mij wendt in diep geloof en ootmoedige overgave.

Ik laat niets onbeproefd wat nog zielen tot Mij terug kan brengen, ofschoon Ik weet hoe moeilijk zij te winnen zijn. Juist daarom moeten ongewone reddingsmiddelen worden aangewend die voor u mensen gruwelijk lijken maar toch slechts daden van liefde mijnerzijds zijn om juist deze zielen te redden waarvan alleen Ik de omstandigheden ken. En deze wil Ik niet in handen van mijn tegenstander laten vallen die hun een veel erger lot wil bereiden dan het grootste aardse leed ooit kan zijn.

U mensen moet geloven dat steeds alleen mijn liefde aanleiding is voor alles wat er gebeurt of door Mij wordt toegelaten. Ik behartig ieders lot, niemand is voor Mij te gering of te onrijp. Ik bekommer Me om alle mensen die thans op de aarde leven, omdat Ik hen wil helpen de uiteindelijke voltooiing te bereiken. Ik wil ze behoeden voor het lot van de hernieuwde kluistering in de materie. Ik wil steeds bereiken dat uw gedachten zich op Mij richten opdat u het laatste verderf ontgaat, namelijk hernieuwd gekluisterd te worden in de scheppingen van de nieuwe aarde. En al is mijn ingrijpen nog zo verschrikkelijk voor de mensen in de getroffen gebieden, mijn liefde voor u rechtvaardigt het, want geestelijk gezien is het slechts een daad van redding en niet van verdoeming. Wat u in de wereld verliest is nietig tegenover de grote winst die uw ziel kan behalen.

En moet u uw leven verliezen, dan zult u ook op mijn erbarmen mogen rekenen dat u in het hiernamaals de gelegenheid verschaft om tot het licht te komen en opwaarts te gaan. Want op aarde zou u met zekerheid aan mijn tegenstander ten prooi zijn gevallen, en daarvoor wil Ik u, die Ik nog voor verandering vatbaar houd, bewaren. Want de tijd voor het einde is nog maar kort en niet lang na mijn ingrijpen zal dit einde komen. Ik wil u echter eerst nog een teken geven als een laatste vermaning en waarschuwing. Dat teken zal weliswaar zeer smartelijk ingrijpen in het leven van talloze mensen, maar dient het geloof in mijn woord te versterken opdat ze zich voorbereiden op het einde, wat niet lang daarna zal volgen.

Amen

BD.3184

9 juli 1944

God laat de geloofsstrijd toe

De mensen zullen op zielsniveau door wereldse verordeningen in de grootste conflicten geraken en die tijd is niet ver meer. Zij zullen gedwongen worden openlijk een standpunt over hun geloof in te nemen en God laat dat toe omdat het nodig is dat de mensen zich bezighouden met de vraag die hun zielenheil betreft en waar zij tot nu toe geen aandacht aan besteedden. Hij laat toe dat zij door aardse macht verdrukt worden en in een noodtoestand geraken ter wille van hun geloof, opdat zij een duidelijk besluit nemen hoe ze tegenover hun geloof staan. Hij laat ieder mens zijn vrijheid, dat wil zeggen: door God wordt geen mens gedwongen Hem te erkennen als de innerlijke stem hem er niet toe beweegt God trouw te blijven en hij zich door deze stem innerlijk gedwongen voelt Hem voor de wereld te belijden.

God laat deze innerlijke waarschuwende en vermanende spreken waar nog twijfel heerst en de mens een zwakke wil heeft. Hij zal allen bijstaan die nog twijfelen. Hij zal hen gelovige mensen toezenden en door deze aan hun hart kloppen. Hij zal iedereen benaderen in het woord, in leed en in nood. Hij zal zich aan hen openbaren en als de mens van goede wil is God te erkennen en Zijn wil te vervullen, zal de mens ook weten hoe te beslissen, want de lichtwezens die hem begeleiden, zullen hem helpen en zijn gedachten in de goede richting leiden.

Veel mensen zullen echter ook wegwerpen wat voor hen het kostbaarste zou moeten zijn, namelijk het geloof in Jezus Christus als goddelijke Verlosser. Zij zullen zonder bezwaar voor de wereld kiezen en hun ziel in grote nood brengen. En dezen waarschuwt God eerst nog doordat Hij hen zelf tegemoet komt door Zijn werktuigen, doordat Hij ze de kracht van het geloof leert kennen en zodoende buitengewone bewijzen geeft die hen tot het geloof kunnen leiden als zij niet geheel weerspanning zijn tegenover God.

En daarom laat God de strijd tegen het geloof toe. Hij laat het vormen aannemen die de verdorvenheid der mensen kenmerkt, want Hij wil zich in deze tijd zelf openbaren opdat nog die mensen gered worden die een flinke aansporing nodig hebben om tot geloof te komen. Hij zal daarom de aardse macht niet hinderen als zij openlijk optreedt tegen de mensen die God belijden. Want nu worden de mensen gedwongen tot een beslissing en deze beslissing is bijzonder belangrijk voor de ziel. Zij bestemt immers het lot van de ziel in de eeuwigheid, of zij ten

leven of ten dode ontwaakt wanneer zij van de aarde scheidt. En opdat de mensen tevoren nog de juiste beslissing nemen, tracht God hen tot inzicht te brengen.

Hij tracht hen te beïnvloeden door aardse en door geestelijke dienaren die hen bijstaan als zij niet weten wat ze moeten doen. Maar Hij zal hun wil niet dwingen, daarom is het noodzakelijk dat de mensen van aardse zijde uit tot een beslissing gedwongen worden en hun zo de vrijheid van handelen verzekerd is.

Amen

BD.8624

23 september 1963

De verwoesting van de aarde is het gevolg van experimenten

Het laatste werk dat de aarde verwoest zet u mensen zelf in werking. En Ik hinder u daar niet bij, omdat Ik ook aan het geestelijke denk dat door dit verwoestende werk vrij wordt uit de materie en in nieuwe, andere vormen op de nieuwe aarde zijn ontwikkelingsgang weer kan voortzetten. Al meer dan eens is u dit gezegd, maar toch is uw geloof eraan zeer gering, want het hele gebeuren is voor u eenvoudigweg onvoorstelbaar. Het vormt echter de afsluiting van een ontwikkelingsperiode waarop een nieuwe periode volgt, opdat het werk om het geestelijke terug te brengen zich weer in wettelijke ordening kan voltrekken en er weer een resultaat te behalen is dat voor de verwoesting van de oude aarde niet meer te zien was.

Mijn tegenstander voert zijn laatste satanische daad uit doordat hij de mensen ertoe aanzet dat te doen waartoe hij zelf de macht niet heeft: scheppingswerken te vernietigen - in het geloof daardoor het gebonden geestelijke te bevrijden en in zijn macht te krijgen. Hij haalt de mensen over en zet hen ertoe aan proefnemingen te doen van allerlei aard, die echter door de onwetendheid van de mensen mislukken en daarbij verschrikkelijke gevolgen uitlokken.

Want de mensen wagen zich aan experimenten waarvan ze de afloop niet kennen. Ze zetten krachten in werking die ze niet beheersen en zijn daardoor ten dode opgeschreven. En met hen zal ook het hele scheppingswerk aarde aan de meest geweldige verwoestingen zijn blootgesteld. Het hele aardoppervlak zal totaal veranderen, alle scheppingswerken op de aarde zullen aan de vernietiging ten prooi vallen. De uitwerkingen ervan zullen tot in het binnenste van de aarde doordringen en zo kan er dus van een verwoesting van enorm grote omvang gesproken worden. De meeste mensen zullen dit weliswaar zelf niet meer kunnen

nagaan, behalve de kleine schare die Ik tevoren van de aarde wegvoer in een gebied van vrede.

Ik zelf zou nooit zo'n verwoesting toelaten wanneer Ik daardoor niet ook nieuwe mogelijkheden zou verkrijgen die tot zegen zijn voor het nog gebonden geestelijke dat al eindeloos lange tijden in de hardste materie smacht. Maar voor dit geestelijke zou een verdere ontwikkeling ook mogelijk zijn wanneer de mensen de wettelijke ordening niet omver zouden stoten maar steeds hun dienende taak op aarde vervulden.

Maar de mensen leven niet meer in mijn goddelijke ordening en daardoor heeft mijn tegenstander grote invloed op hen en hij zet ze aan iets te doen waarvan hij profijt hoopt te trekken, waarvan hij de terugkeer van al het gekluisterde geestelijke naar hemzelf toe verwacht. En Ik houd hem daarbij niet tegen, omdat het altijd nog aan de vrije wil van de mens zelf ligt, of hij datgene uitvoert waartoe mijn tegenstander hem wil dwingen.

Maar wat de mensen ook doen, steeds zal Ik de uitwerkingen van hun handelen juist weten te benutten. Want ook de duistere wereld is waarlijk aan Mij en mijn macht onderworpen en ze moet Mij dienen en als het ware deelhebben aan mijn werk om het geestelijke terug te voeren, al is het ook onbewust. Ik ben echter sinds eeuwigheid op de hoogte van de wilsrichting van de mensen en Ik kon daarom op grond van deze wil ook mijn heilsplan opstellen.

Ik weet wanneer het tijdstip gekomen is waarin een geestelijke vooruitgang op de aarde niet meer te verwachten is. Ik weet ook wanneer voor het gebonden geestelijke de tijd gekomen is dat het vrij kan worden en Ik belet daarom het handelen van de mensen niet wanneer ze aan een reusachtig vernietigingswerk beginnen door hun verkeerd gerichte wil die zich naar mijn tegenstander keert, waardoor de mens voor hem een gewillig werktuig is. Want hijzelf kan geen scheppingswerk te gronde richten, hij kan geen stukje materie uiteen doen vallen en al het gebonden geestelijke is aan zijn macht ontrukkt. Daarom probeert hij het weer terug te winnen en de mensen zijn hem daarbij behulpzaam daar ze zelf bijdragen aan de ontbinding van de materie - aanvankelijk door talrijke kleine proefnemingen, die echter later afmetingen aannemen waartegen de materie niet bestand is.

Doch Ik laat het toe dat het geestelijke dat in de materie gekluisterd is vrij wordt, al is het ook ten koste van het hele menselijk geslacht, dat zelf op een geestelijk dieptepunt is aangekomen dat een hernieuwde verbanning in de materie nodig maakt. En wat mijn tegenstander en de van hem afhankelijke mensen nu ook ondernemen - uiteindelijk zal het toch weer de positieve ontwikkeling dienen van het geestelijke dat eens tot voltooiing moet komen. En daarom zal ook mijn

heilsplan worden verwezenlijkt, zoals het u bekend is gemaakt in woord en geschrift.

Amen

Doel van het lijden: band met God

BD.0770

8 februari 1939

De tegenstrijdigheden van het leven zijn noodzakelijk

Niet het geringste gebeuren is zonder invloed op de ontwikkelingsgang van de mens. Zoals u zich waarmaakt tegenover elk gebeuren, zo is ook het resultaat meer of minder zegenrijk. En zo is het aards bestaan voortdurend de toetssteen waaraan u uw weerstandsvermogen moet beproeven. Wat u met verontwaardiging, misnoegen of afschuw vervult, zult u moeten proberen te veranderen in zachtmoedigheid en geduld. U zult het steeds moeten beschouwen als datgene wat het voor u zijn moet, als hindernissen waarbij u toch tot volle ontwikkeling moet komen. Niet, dat u deze conflicten naar believen aan de kant kunt schuiven, dit zou geen vooruitgang voor uw ziel zijn. Alleen in de overwinning van alle verzoeken, in de vervolmaking van u zelf moet u het doel zien van alle wederwaardigheden die u het leven moeilijk maken. U loopt gevaar een stap achteruit te doen, daar waar u tegen de beproevingen niet bent opgewassen. Maar elke dag moet u toch vooruit helpen en zo zult u nu de beproevingen niet mogen tegengaan die u tot dit doel zijn opgelegd, maar u zult u toegedaan moeten schikken in de goddelijke wil, die juist zulke proeven over u laat komen om rijp te worden. Want een leven zonder strijd biedt ook geen mogelijkheid voor de ziel om vooruit te komen. Alleen het overwinnen van u zelf kan u het resultaat opleveren, maar een rustig en vreedzaam leven kan alleen traagheid van geest en een verzwakte wil opleveren. En deze houdt dan vele gevaren in voor de ziel.

Het harde lot dat een mens soms is beschoren, zal voor de ziel alleen succesvolle gevolgen hebben, want in het worstelen en overwinnen versterkt de ziel zich en maakt zich veel eerder los uit haar boeien. Maar een wezen dat alle moeilijkheden bespaard blijven, is tegen de strijd tegen het kwade niet opgewassen. In plaats van zelf overwinnaar te zijn, wordt het door de vijandelijke macht overwonnen en heeft het onuitsprekelijk te lijden en zijn deze aandoeningen veel zwaarder van aard dan de conflicten van het dagelijks leven. Alleen in voortdurende strijd is de ziel gelegenheid geboden zich vrij te

ontwikkelen. En elke strijd is te doorstaan wanneer u bij het falen van uw kracht de goddelijke Heer en Heiland uw zwakheid bekent en Hem smeekt zich over u te ontfermen. Hij zal u niet zonder hulp laten, want Zijn woorden luiden toch zo liefdevol: "Komt allen tot Mij die belast en beladen zijt, Ik wil u verkwikken".

Waarom vreest en schroomt u? Waarom voelt u zich zwak terwijl de Heer u met Zijn kracht altijd bijstaat, als u Hem daar maar om vraagt? Laat alle schroom en angst varen en vestig uw blik vol vertrouwen op Hem. Hij zal nooit in nood laten, die zich vol vertrouwen tot Hem wenden om hulp. En zo zal elke terneer drukkende of kwellende levenssituatie zich vanzelf oplossen. Let er alleen op, dat ze in u niet het tegendeel veroorzaakt van wat haar eigenlijke doel moet zijn, dat ze u niet verhardt en liefdeloos laat handelen. Let er op dat u steeds alleen de liefde in u laat spreken, want alleen de liefde zal overwinnen en u uit zulke beproevingen met succes tevoorschijn laten komen. Vorm uw hart in steeds diepere liefde en word zo ook uw omgeving tot zegen, en u zult door de liefde vrij worden van de druk die u belast. En vrij zal ook de ziel worden als u al het moeilijke in het leven op grond van deze liefde zult overwinnen.

Amen

BD.6015

4 augustus 1954

Alles dient tot voltooiing

Wat u ook overkomt in het leven, het dient u tot geestelijke voltooiing. Maar het ligt aan u zelf of u ook alles benut wat u overkomt. De juiste instelling tegenover al het gebeuren bij en rondom u bevordert uw ontwikkeling. Een verkeerde instelling daarentegen verhindert deze. De juiste instelling is echter dat u de band zoekt met uw Vader van eeuwigheid, of ze versterkt als u haar al hebt gevonden. Dan strekt alles u tot zegen, ook het zwaarste leed. Een positieve geestelijke ontwikkeling kan altijd alleen mogelijk zijn door overwinnen, strijdend of zich gelaten schikkend wanneer een overwinnen niet mogelijk is. En steeds moet daarvoor mijn kracht worden gevraagd, omdat u alleen niet sterk genoeg bent. En het vragen om mijn kracht vereist de verbinding met Mij en verzekert u ook een geestelijke vooruitgang.

Ik probeer waarlijk voortdurend u tot Mij te trekken, uw gedachten op Mij te vestigen, en doet u dit niet uit uzelf, dat u in uw hart wordt aangespoord Mij te zoeken, dan moet Ik zo op u inwerken dat de nood u ertoe brengt naar Mij te komen, of ook, wanneer u al van Mij bent geworden naar uw wil, wil Ik steeds

inniger door u worden vastgepakt, en dan komen er noden over u zodat u zich steeds meer bij Mij zult aansluiten. De verbinding met Mij is de garantie voor een voortdurend toenemende vergeestelijking van uw ziel, want waar Ik ben, wordt al het andere uitgeschakeld. Waar mijn aanwezigheid vurig wordt verlangd, is geen plaats meer voor aards verlangen. En dat alleen wil Ik bereiken, wanneer Ik toelaat dat u in nood geraakt, dat u leed zult moeten dragen, dat u zich zelf zwak en krachteloos zult voelen.

De Gever van de kracht staat altijd voor u klaar, maar mijn kracht kan alleen overstromen wanneer ze een geopend vat vindt, dat uw wil dus zelf moet openen. Daarom hoeft u zich niet door aardse nood bang te laten maken, want u zelf zult ze kunnen opheffen met mijn kracht, die u overvloedig ter beschikking staat. Schik u in uw lot en weet dat Ik, Die in een ogenblik alles kan veranderen, boven alles sta. En wat u heden nog bezwaart, kan u morgen al tot vreugde zijn wanneer u zich aan Mij toevertrouwt, wanneer u zich met Mij verbindt in gebed en nu dus ook het geestelijke doel van elke nood is bereikt, dat u weer een stap dichterbij Mij bent gekomen, Die wil hebben dat al mijn kinderen ernaar streven bij Mij te komen, zodat mijn liefde hen kan doorstralen en ze zeker opwaarts gaan.

Amen

BD.6277

6 juni 1955

Slagen van het noodlot - De liefde van de Vader

Mijn zorg volgt u in liefde die niet verandert, want Ik wil uw ondergang niet, maar uw gelukzaligheid. Ik wil uw verlossing uit de duisternis en uw binnengaan in het licht. Daarom zal Ik u niet in ellende en nood storten uit andere motieven dan u te helpen opwaarts te gaan, omdat u nog in duisternis smacht en alleen niet de kracht opbrengt op te klimmen. Maar mijn middelen en de uitwerkingen ervan zijn u vreemd en u bent gemakkelijk geneigd te geloven dat Ik wreed ben. Maar geloof in mijn liefde en geloof dat steeds alleen de liefde Mij ertoe brengt mijn werk te verrichten, dat Ik met elk gebeuren altijd alleen uw zaligwording op het oog heb. Ik alleen ben op de hoogte van de uitwerking van zulke gebeurtenissen. Ik alleen weet welke weg u zou zijn gegaan zonder mijn slagen van het noodlot. En Ik alleen weet wanneer zo'n weg op dwaalwegen leidt. En wat Ik nu laat komen om zoiets te verhinderen, heeft steeds mijn liefde ten grondslag en zal een zegenrijke uitwerking hebben, ook wanneer u mensen dat onbegrijpelijk voorkomt.

In de laatste tijd voor het einde zijn nu smartelijke ingrepen van mijn kant dringend noodzakelijk en ze zullen zich steeds vaker herhalen. Steeds vaker zal mijn hand knopen moeten losmaken en er zal nog veel leed en droefenis zijn. Maar er zullen ook zielen worden gered. De mensen zullen duidelijk worden gewezen op Hem die het lot van allen in Zijn handen houdt. En hoewel ze Hem dan ook slechts vrezen omdat ze niet in staat zijn Hem lief te hebben, erkennen ze Hem. Ze geloven aan een God en Bestuurder van hemel en aarde. En dit geloof kan hen verder leiden als ze van goede wil zijn. Het kleinste schepsel bezit mijn liefde en Ik alleen waarborg alles het leven, opdat het eens ook in het stadium van de vrije wil binnengaat en zijn laatste opgave op aarde kan vervullen. Hoeveel meer echter bekommer Ik Me om datgene wat dit stadium al heeft bereikt, opdat het niet terugvalt en zijn weg over de aarde tevoren tevergeefs is geweest.

Maar Ik zie ook de klippen op de weg over de aarde van ieder mens. En Ik weet of de mens deze klippen overwint of in gevaar is daar schipbreuk op te lijden en Ik volg hem daarom met mijn zorg en trek hem terug of leid hem op een andere weg verder. Maar nooit wil Ik zijn ondergang. Tevens zult u moeten weten dat Ik steeds een zorgzame Vader ben en dat mijn vaderlijke zorg voor de mensen op aarde waardevoller is dan ooit de zorg van een mens voor zijn medemensen kan zijn.

Houd u daaraan steeds vast wanneer u zich twijfelend afvraagt hoe Ik het kan toelaten: wat kinderen tot wees maakt, wat families van hun kostwinners berooft, wat mensen het liefste dat ze bezitten afneemt. Ik kan allen troosten, Ik kan alle zorgen overnemen en Ik ben een Vader voor allen die eenzaam en verlaten zijn, maar ze moeten de weg naar Mij vinden. En dat is het wat Ik als doel heb, dat ze de verbinding met Mij tot stand brengen in de grootste nood. Want wat hebben woorden voor zin die blijk moeten geven van een geloof aan Mij, wanneer ze niet worden waargemaakt, wanneer de mensen niet in dat geval tot Mij komen, als het aardse leed hen terneer dreigt te drukken. Het levende geloof zal de mensen tot ware steun zijn, maar het dode geloof laat de ene twijfel na de andere bovenkomen over de liefde en almacht van God. En ieder mens wordt geconfronteerd met uren van diepste nood. Dan moeten ze hun weg naar Mij nemen en Ik zal hen waarlijk helpen in hun nood.

Alleen Ik ben het die nemen kan en ook geven. En wanneer u mensen dit weet, geloof er dan ook aan dat Ik wonden kan genezen die Ik heb geslagen ter wille van uw gelukzaligheid. Geloof vast en twijfel niet dat niet altijd datgene naar de gelukzaligheid leidt wat u als goed en nuttig voorkomt. Mijn wegen zijn vaak anders, maar leiden zeker naar het doel. En kom vanuit dit geloof steeds naar Mij en dan zult u mijn liefde mogen voelen omdat u in Mij gelooft.

Amen

BD.6290

21 juni 1955

Slagen van het lot - Geneesmiddel

De wonden die Ik u moet toebrengen als Ik u niet aan de eeuwige dood wil prijsgeven, zijn waarlijk niet een uiting van toorn of van liefdeloosheid. Ze zijn ook geen teken van rechtvaardige straffen voor uw misstappen. Het zijn alleen geneesmiddelen om ziekten, waaraan u zelf schuld bent, weer van u weg te nemen. Zij zijn nodig om uw ziel weer gezond te laten worden. Door eigen schuld bent u uit de ordening getreden, daar anders geluk en zaligheid uw lot zouden zijn. Geloof Me, dat Ik u veel liever gelukzaligheden zou bereiden, dat u het Mij zelf echter onmogelijk maakt zodra u mijn ordening verlaat. Dat Ik echter alles probeer om u weer naar de goddelijke ordening terug te leiden om u weer onbegrensd gelukkig te kunnen maken.

Hoe meer nood en kommer, ellende en ziekte op aarde te zien is, des te ernstiger zijn de overtredingen tegen mijn ordening. En aan deze nood kunt u mensen zelf zien op welk laag niveau u bent aanbeland. Want Ik zou waarlijk liever de mensen in zaligheid weten dan ongemotiveerd zware plagen over hen te laten komen om mijn eeuwige ordening te herstellen. En al meent iemand ook dat hij niet zo'n grote zondaar is dat een zo groot ongeluk dat hem getroffen heeft nodig zou zijn, toch kent u mensen de verbanden niet en u kent ook niet in volle omvang de gevolgen van een ongeluk. En u weet niet voor wie het noodlot van een enkeling eveneens tot uitrijpen dient. U weet ook niet wat u vóór uw belichaming als mens vrijwillig hebt aangeboden op u te nemen. Ik echter weet alles en Ik leg u waarlijk geen grotere last op dan u kunt dragen.

Bovendien bied Ik Mij zelf als kruisdrager aan wanneer u denkt dat uw kruis te zwaar is. Maar u doet helaas niet vaak een beroep op mijn hulp en daarom klaagt u over de last en moppert vaak dat ze voor u te zwaar is. Liefde bewoog u, uzelf aan te bieden tot het dragen van de last van een kruis. In het aardse leven weet u echter niet waarom u lijden moet - u die gelooft Mij toe te behoren door uw wil. Ik wil echter dat u ook zonder de oorzaak te weten stil en zonder klagen uw weg gaat, dat u toegewijd uw kruis op u neemt. Ik wil dat u zich altijd voor mijn wil buigt in het besef dat Hij, aan wie u zich overgeeft, een God van liefde is en dat alles wat van Hem komt u tot zegen zal strekken.

Verzet u daarom niet tegen uw lot, wat het ook brengen mag. Als u Mij wilt toebehoren, klaag en mopper dan niet maar wees er steeds zeker van dat het u tot

heil dient, dat het altijd alleen hulp betekent en het herstel van mijn ordening van eeuwigheid. Wees er zeker van dat u het eenmaal zult inzien en Mij er dan dankbaar voor bent dat Ik u deze weg op aarde liet gaan. Deze weg met zijn lasten, met zijn beproevingen, maar ook met mijn liefde, die de reden is van alles wat u overkomt, daar ze altijd alleen wil dat u zalig wordt.

Amen

BD.7145

15 juni 1958

Ook het kleinste gebeuren is op de liefde en wijsheid van God gegrondvest

Niets moet u aanleiding geven te twifelen aan mijn liefde, wijsheid en macht. Steeds zult u aan een God moeten denken die in Zijn wijsheid elk, ook het kleinste gebeuren van tevoren heeft bedacht en wiens liefde daarmee altijd een doel tracht te bereiken. U mensen zult weliswaar mijn heilsplan noch kunnen overzien noch juist begrijpen omdat uw denken nog beperkt is. Maar Ik zie eeuwigheden vooruit. Ik weet hoe de uitwerkingen van elk kleinste gebeuren zijn en dat ook steeds zielen daardoor tot rijpheid kunnen komen. En daarom moet u alles aan Mij overlaten en ook voor alles begrip trachten op te brengen. U moet weten dat steeds mijn liefde, wijsheid en macht daar achter staan, al mag het u ook nog zo twijfelachtig voorkomen. Want ook de duistere wereld staat onder mijn wil en wanneer haar krachten ook de slechtste bedoelingen nastreven, dan moet toch vooreerst mijn toelating hun de uitvoering mogelijk maken en ook zulke toelatingen zie Ik soms als zegenrijk voor u in, om welke reden Ik dus die krachten hun werkzaam zijn niet geheel tegenga. Alleen zult u in mijn liefde, wijsheid en macht moeten geloven.

U begrijpt veel niet en kunt het ook niet begrijpen zolang u nog niet het licht van het inzicht hebt. Maar dat u eens uit mijn liefde bent voortgekomen, zult u moeten geloven. En ook dat deze liefde van Mij eeuwig niet meer kan vergaan. En is het u mogelijk geheel vast en overtuigd in mijn liefde te geloven, dan zal het u ook gemakkelijk vallen alles vanuit dit standpunt te beschouwen. En het zekere gevoel u in mijn liefde geborgen te weten, zal u gelukkig maken en u ook de innerlijke vrede geven. U zult u geheel gelovig aan Mij overgeven, steeds in de zekerheid dat u alleen dat kan overkomen wat u tot heil strekt, want dat Mij alle macht ter beschikking staat zult u niet betwijfelen. En ook onbeperkte wijsheid zult u Mij niet ontzeggen, omdat deze wordt bewezen door al het

geschapene rondom u. En nu zult u ook weten wat Ik verstaan wil hebben onder het "erkennen van God", onder het "geloven in God".

Dat een hoogst Wezen de meerdere is van u mensen, zullen maar zeer weinigen loochenen. Maar pas de overtuiging dat dit Wezen in zich liefde, wijsheid en macht is, kan Ik waarderen als erkenning van Mijzelf. En deze overtuiging zult u allen moeten proberen te verkrijgen. En er hoort ook bij dat u niet twijfelt aan mijn volmaaktheid wanneer gebeurtenissen of belevissen u onbegrijpelijk toeschijnen, wanneer u niet in staat bent ze te rijmen met mijn liefde, wijsheid of macht. Ik sta boven alles, Ik weet alles, Ik regeer hemel en aarde, de wereld vol van licht en ook de duistere. En dat Ik ook de verschillende krachten een zekere vrijheid laat, is ook alleen gebaseerd op mijn liefde, wijsheid en macht. Want uiteindelijk dient alles tot voltooiing, wanneer het maar juist wordt benut. Maar is in u mensen dit diepe geloof gegroeid, dan wordt u over de zwaarste slagen van het lot heengedragen. Want ze zullen u niet bijzonder treffen, omdat u zich steeds geborgen zult weten in mijn liefde die waarlijk niet anders dan zegen brengend bij u kan handelen, wat eens voor uw geestelijke ogen ook duidelijk zichtbaar zal zijn en dan zult u ook de vele onnodige zorgen en gedachten zien die u in het aardse bestaan hebben belast.

Mijn liefde, wijsheid en macht omringen waarlijk ieder van u mensen afzonderlijk. Niemand hoeft zich achtergesteld te voelen, allen geldt dezelfde zorg om hun zielenheil. Allen wil Ik te hulp komen, allen wil Ik voor Mij terugwinnen, allen wil Ik de weg naar het vaderhuis tonen. Maar de middelen waarvan het gebruik succes belooft, zijn bij allen verschillend. Maar dezelfde liefde, wijsheid en macht staan er altijd achter, wat er zich ook bij u of om u heen afspeelt. En wanneer u zich onbekommerd aan Mij toevertrouwt, dan hebt u eigenlijk alles gedaan wat u op aarde doen moet. Want uw totale overgave aan Mij maakt het Mij nu mogelijk mijn wil in u binnen te laten stromen en dan zult u ook leven naar mijn wil. U bent dan naar Mij teruggekeerd en uw levenswandel eindigt nu ook succesvol. U zult spoedig het leven op aarde kunnen verwisselen voor het leven in het geestelijke rijk, zoals u ook bliksemsnel alle samenhang zult inzien en Mij alleen lof en dank zult zingen, dat Ik u deze weg over de aarde liet afleggen. Twijfel nooit aan mijn liefde, wijsheid en macht. Dan erkent u Mij levendig en dan is er nog maar een kleine stap nodig voor uw voltooiing.

Amen

BD.7773

15 december 1960

Jezus Christus als drager van het kruis - Zuivering

U zult door leed en nood heen moeten gaan, maar het strekt u alleen tot zegen. Eén helpt u echter dragen wanneer het kruis u te zwaar voorkomt en aan deze Ene moet u zich toevertrouwen in elke nood. Jezus Christus is en blijft de Drager van het kruis. Hij, Die de weg naar het kruis is gegaan. Hij, Die zelf het kruis op Zijn schouders heeft geladen, Hij droeg het voor u, voor uw zonden die Hem zo zwaar belastten dat Hij ineenstortte. Want met het kruis droeg Hij de zondenlast van de gehele mensheid op Zijn schouders. Het was Zijn onmetelijke liefde die zich ontfermde over de mensen, zodanig dat Hij voor hen heeft geleden en is gestorven aan het kruis. En deze liefde gaat altijd en eeuwig naar u uit en ze helpt u daarom ook uw kruis te dragen, wanneer u Hem in gelovig vertrouwen vraagt of Hij u bijstaat in elke nood van lichaam en ziel. En daarom zult u geen nood en geen leed hoeven te vrezen.

Wel zult u berustend uw kruis op u moeten nemen en het dragen in geduld, maar Jezus, de Kruisdrager, gaat steeds naast u wanneer u maar aan Hem denkt. En Hij zal u de last helpen dragen, zodat het altijd draaglijk voor u zal zijn. Maar vergeet niet dat het voor uw heil is wanneer u door nood en leed heengaat. Vergeet niet dat u veel onreinheden zult kwijtraken die uw ziel nog de doorstraling van het licht beletten en dat u eens ook dankbaar zult zijn voor het leed, wanneer het ertoe heeft bijgedragen uw ziel te zuiveren en u door het goddelijke liefdeslicht doorstraald zult kunnen worden. Vraag daarom alleen om kracht, dat u uw kruis zult verdragen. En denk aan Diegene die u de kruisweg vooraf is gegaan, die u heeft aangemaand Hem na te volgen. Zijn woorden waren: "Neem uw kruis op u en volg Mij na". Hij wist dat het alleen uw ziel tot heil zal strekken wanneer u Zijn woorden ter harte neemt en de goddelijke Kruisdrager zult navolgen. Maar Hij wist ook dat u vaak zwak en moedeloos bent. En daarom zal Hij ook steeds naast u gaan en u het kruis afnemen wanneer het nodig is.

En deze zekerheid moet u sterken wanneer u door noden en lijden heen zult moeten gaan, want het zijn alleen hulpmiddelen opdat u de rijpheid van ziel nog op aarde zult bereiken, waarvoor u eens dankbaar zult zijn wanneer u het aardse lichaam zult kunnen afleggen en het hemelse rijk binnengaan. De liefde van de Vader gaat altijd uit naar Zijn kinderen en de liefde van de Vader heeft ook het lot van ieder mens zo bepaald dat het zijn ziel het best dient. Schik u daarom in uw lot, geef u over aan de wil van de Vader en draag uw kruisje, maar denk ook altijd aan Diegene die voor u de weg naar het kruis is gegaan omdat Hij u wilde verlossen van alle schuld.

Amen

BD.7524

17 februari 1960

Het levenslot is bevorderlijk voor het rijp worden

Van mijn kant uit wordt u elke mogelijkheid geboden om u te ontwikkelen, want uw hele levensloop is zo door Mij bepaald dat die u steeds nieuwe gelegenheden biedt om aan uw ziel te werken. Steeds weer komen zulke gelegenheden op u af, waarin u zich zult moeten waarmaken, waarin u uw wil actief zult moeten laten worden, waarin u dus uzelf daarop zult moeten instellen en waarbij het er nu op aan komt, hoe u uw handelen en willen met mijn geboden van de liefde tot God en de naaste in overeenstemming brengt, die aan al uw doen en laten ten grondslag moet liggen. En uw levenslot is er alleen op afgestemd, dat u wordt aangespoord om te werken in liefde.

Steeds weer worden u gelegenheden geboden, waarbij u aan uw naasten zult kunnen denken en dan ook uw liefde voor Mij kunt bewijzen. Het gaat er Mij alleen maar om u te helpen bij de omvorming van uw wezen. En daarom zal Ik me ook altijd zo uiten, dat u mogelijkheden zijn geboden deze omvorming uit te voeren. Uw levenslot is door Mij bepaald, doch steeds alleen maar zo dat het voor uw bestwil is, dat uw ziel daardoor rijp kan worden wanneer uw wil juist is, dus uitgaat naar uw volmaaktheid op aarde. Dan zult u in alles wat u overkomt altijd alleen mijn hand kunnen herkennen, die u zo leidt dat het in het voordeel is van uw ziel. En daarom zult u ook alles gelaten op u moeten nemen, wat door het lot bepaald op u af komt.

Dit is in mijn plan van eeuwigheid zo voorzien en dit plan is waarlijk in liefde en wijsheid ontworpen en wordt in liefde en wijsheid uitgevoerd, steeds tot uw heil. Er bestaat dus eigenlijk geen onheil voor u, want of het ook aards als zodanig schijnt, toch is het geestelijk alleen een mogelijkheid voor uw ziel om rijp te worden. En het ligt alleen maar aan uzelf of een dergelijk onheil voor u tot heil wordt, of het een zegenrijke uitwerking op uw ziel heeft. Het ligt aan uw wil hoe deze zich daar tegenover opstelt, of hij de band met Mij zoekt en vasthoudt en hem dan alles tot zegen zal strekken, wat hij nu ook doet en denkt.

Alles wat een mens door het lot bepaald overkomt, moet zijn goede uitwerking hebben voor een mens die zich innig met Mij verbindt. Want deze wordt niet door Mij in de steek gelaten. En ook al het schijnbaar moeilijke dat ondergaan wordt, zal hij te boven komen omdat Ik zelf hem terzijde sta door zijn innige band met Mij. En zo wordt eigenlijk zijn lot vanzelf opgelost en verloopt het goed, zodra de mens maar met Mij verbonden is en blijft.

En deze band met Mij is zin en doel van elk gebeuren. Maar niet ieder mens knoopt die aan en daarom moet deze vaak lang lijden voordat hij de weg neemt naar Mij, die dan ook al het moeilijke van hem af kan nemen wanneer hij zich aan Mij toevertrouwt en Mij om hulp vraagt. Maar hij moet er steeds aan denken dat van Mij uit steeds alleen zijn rijp worden op aarde wordt bevorderd en dat alles wat een mens overkomt dit rijp worden dient. Hij moet eraan denken dat het aan hemzelf ligt hoe lang zulke slagen van het lot op hem drukken en dat hij er vrij van wordt zodra hij zelf de innige band met Mij aangaat. Hij moet eraan denken dat het alleen om deze innige band gaat, dat hij moet terugkeren naar Mij, van wie hij zelf zich eens vrijwillig losmaakte.

Amen
